

JUBILANT DOSTAL DÁREK ROK PŘEDEM

Škola s novým kabátem. Nemi-
lovaná i milovaná. Nepřehlédnu-
telná budova v každé obci, v kaž-
dém městě. Podobně jako kostel,
který stával většinou nedaleko.
Zpravidla žádný architektonický
skvost. Navenek prostě krabice,
jen větší nebo menší. V Rudníku
zvolili ten první případ. Ať tak či
tak, musel tam každý. Cílem bylo
soustředit učitele i žáky do jedno-
ho objektu. Když totiž poslouchám
místní pamětníky, nechce se ani
věřit, že jedna generace chodila do
školy takřka současně k pivovaru,
do Lázní, Arnultovic, ke koupališti
atd. Od září 1962 začala nová kapi-
tola. Ta trvá už padesát let.

Budova – oslavenec je docela
umně začleněna do terénní vlny
a přes stromy není ani z hlavní
silnice příliš vidět, snad zlomek
horního patra čelní stěny. Od
kopců, lesa, vysílače, zkrátka od
Křížku je to podobně. Mezi po-
rosty spíše tušíte střechu rozlehlé
budovy. To školáky mám na očích

každý pracovní den – ráno tam
a po škole zpátky, malí z mateř-
ské to stihnou obejít za hodinu.
Kolem naší chalupy vede jedna ze
tří přístupových cest (další od au-
tobusové zastávky a jiná od hřiš-
tě). Ke škole to mám nějakých
odpočítaných 400 kroků, ale byl
jsem tam jenom párkrát. Napo-

sledy na veřejné debatě občanů
o budoucnosti obce v říjnu minu-
lého roku. Kvůli připravovanému
článku jsem se nechal pozvat na
inspekční návštěvu. Průvodcem
a doprovodem v jedné osobě mi
byl ředitel Mgr. Pavel Petržela.
Jako povinnou domácí četbu
jsem si pak odnášel ručně psanou
školní kroniku zaznamenávající
dění od roku 1945, Almanach ke
40. výročí, pár čísel Zpravodaje
školy a poznámky z rozhovoru
s ředitelem. **Rozhovor si můžete
přečíst na str. 8** tohoto vydání
Rudnických novin.

Václav Chadraba

Foto Pavla Mendřického, FOTO VIDEO ATELIER Jilemnice / www.mendricka.cz

Vážení Rudničtí, opět se k Vám dostává nové číslo našich novin, tentokrát letní. Co se od doby jeho posledního vydání v naší obci událo? K jaru, jako již tradičně, patřilo sčítání a kontrola škod po zimním období. Po dohodě s majetkovým odborem jsme se rozhodli, že uvolníme finance z obecního rozpočtu na **opravy a rekonstrukce obecních cest**, které jsou buď ve stavu odpovídajícím dlouhodobému zanedbávání, nebo jsou zničené po zimě. Usnesením zastupitelstva byla vybrána firma Z. a P. Slovákovi z Čisté jako zhotovitel ucelené zakázky na jejich opravy a rekonstrukce. Jedná se o cesty u kolonek až po nově vybudovaný chodník a u č.p. 494 v Leopoldově. Cena za opravy by měla činit cca 500 000 Kč. Za námi je rekonstrukce části cesty v Janovicích. Špatných cest je v naší obci víc, ale na ty se určitě dostane v dalším plánovacím období. Každodenní realitou v obci je **údržba travnatých ploch a odstraňování náletových dřevin**. Opět připomínám, že vzhledem k rozloze naší obce je problém udržovat všechny plochy nářadí. Tady bych poprosil o trpělivost. Jistě chápete, že pracovníci obce nemohou být všude najednou. Posílujeme je i o občasných brigádnících.

V nejbližší době počítáme s investicí z obecního rozpočtu do **přestavby školních prostor na další třídu mateřské školy**. Budeme tak moci přijmout do mateřinky více dětí. Náklady na toto opatření se budou pohybovat rovněž kolem 500 000 Kč. Ve stadiu přípravy je **vybudování dětského hřiště v Terezíně**. V současné době se ve spolupráci s projektantem rodí jeho konečná studie. V minulých novinách jsem vás informoval o tom, že máme zažádáno o dotaci. S politováním nám bylo oznámeno, že jsme s žádostí neuspěli. To znamená, že si hřiště zaplatíme sami a budeme muset vycházet z financí schválených v rozpočtu obce. Náklady na jeho zřízení by tedy neměly přesáhnout 150 tisíc korun. Na protější straně naleznete minianketu o konečném umístění hřiště v Terezíně. Prosim ty, kterých se to nejvíce týká, aby vyjádřili svůj názor, vedoucí k uspokojení největší skupiny obyvatel této lokality.

K budování dětských koutků bych ještě podotkl, že loni se podařilo alespoň částečně oživit **dětské hřiště u pošty**. Podařilo se to zejména díky lidem, kteří ve svém volném čase a částečně i za své soukromé peníze neváhali a tento koutek vytvořili. Na druhé straně zase skupina jiných ve svém volném čase koutek ničí. Příkladem je trampolína - první trampolína vydržela na podzim čtrnáct dní, než byla rozřezána. Letos na jaře vydržela týden a poté byla propálena na několika místech cigaretou. Trampolínu jsme tedy odstranili. Byla věnována mateřské škole. A tak se nabízí otázka – má vůbec smysl něco budovat?

Závěrem mi dovoluji popřát Vám všem příjemné letní dny a dětem zasloužené prázdniny.

Aleš Maloch,
starosta

Vážení čtenáři, Vaše netrpělivé čekání na další číslo Rudnických novin je u konce. Právě držíte v rukou nové číslo, které je rozšířeno proti minulému o čtyři stránky. V příloze najdete jízdní řády, které se jako pravidelná červnová příloha osvědčily. Děkujeme za pozitivní ohlasy na minulá čísla a doufáme, že se Vám i toto číslo bude líbit. *Redakční rada*

Z OBSAHU:

Osadní výbory 5
O tradici prvomájového polibku 6

ZŠ Rudník str. 8–10
Ves a zámek Fořt 11
Houby nejen z krakonošovy zahrádky 12
Branky—body—sezóna 13

PŘEHLED REALIZOVANÝCH INVESTIČNÍCH AKCÍ V ROCE 2012

1 Výměna oken v č.p. 418 – BD v Terezíně

Realizace výměny oken v tomto bytovém domě nakonec proběhla až v termínu od 14. 5. do 25. 5., což bylo s ohledem na počasí jen dobře... K dnešnímu dni je podepsán předávací protokol a zbývá už jen jednotlivým zájemcům opatřit okna žaluziemi. Během realizace se nevyšly žádné větší komplikace a věřím, že již nyní nájemníci pocítují změnu nejen v hlukové, ale i tepelné izolaci. Těm patří poděkování za bezproblémovou připravenost svých bytů dle harmonogramu.

2 Opravy komunikací

Původní záměry týkající se této správy obecního majetku jsme byli bohužel nuceni pozměnit z důvodů průtahů kolem převodu pozemků pod některými komunikacemi ze strany Pozemkového fondu. Věřili jsme, že již po několika urgencích nám budou konečně převedeny pozemky, na kterých tyto komunikace jsou (ke Kadlecovým a na Bolkové k Boháčkovým) a které jsme měli v plánu letos z důvodů špatného stavu opravit. V současné době jsou stále v jejich majetku a investice do cizího majetku by mohly být předmětem nálezu

kontrol hospodaření... Oproti tomu proběhlo výběrové řízení na zhotovitele oprav komunikací v Lepoldově a realizace těchto tří úseků by měla proběhnout s ohledem na počasí během měsíce června nebo července. V dubnu se podařilo uskutečnit opravu mostu u č.p. 272 (bývalý obecní úřad), kde došlo k výměně dřevěných trámů za pozinkované rošty a v květnu došlo také k opravě části cesty v Janovicích a k dalším několika menším opravám.

3 Veřejné osvětlení

Jak jsem již avizoval v posledním vydání novin, tak došlo firmou ČEZ k odkladu ohledně rekonstrukce sítě v Terezíně. Na základě tohoto zjištění se již rozběhla (alespoň papírově...) realizace veřejného osvětlení na tzv. Rafandu (bývalé statečné domy). Vzhledem k množství sítí již uložených v pozemcích byla zvolena varianta nadzemního vedení a v současné době je zažádáno u Úřadu pro zastupování státu o souhlas s umístěním sloupů a projednání ostatních podmínek. Dále bychom rádi přemístili několik sloupů u základní školy z důvodů lepšího parkování a větší efektivity osvětlení příjezdové komunikace.

4 Rozšíření MŠ v ZŠ

Vzhledem k nedostačující kapacitě míst v mateřské škole se o prázdninách zrealizuje její rozšíření o jednu třídu. Kapacita školního zařízení se tak zvýší o místa pro 15 dětí. Po mnoha jednání s projektantkou a institucemi (hygiena, požární technik atd.), které si kladou požadavky a podmínky dle platných norem, došlo k vypracování dokumentace, kterou již obdrželi oslovení účastníci výběrového řízení. Do konce června bude znám dodavatel díla a dne 9. července by se měla tato akce začít realizovat. Dokončení je v plánu vzhledem k úklidovým pracím a přípravám k přijetí dětí do tohoto nového oddělení na 20. srpna 2012.

*Za majetkový odbor
Lukáš Skalský, technik MO*

ÚDRŽBA OBCNÍCH POZEMKŮ

Věřím, že každý kdo má kolem svého domu ať rodinného, či bytového nějaké travnaté plochy, si již určitě všiml, jak nám již naplno roste tráva a s tím souvisí i tolik oblíbené sekání. Při rozloze naší obce to není jednoduché se o všechny obecní pozemky starat a ne vždy se nám to daří včas... Snad nám někteří občané prominou, pokud zhruba vyčíslím, že součet všech sekaných ploch se pohybuje okolo 2300 arů. Mezi nejhlavnější plochy patří: sídliště v Terezíně, hřbitov u pivovaru a na Bolkové, plochy u obecního úřadu a DPS, křižovatka na Bělidle a jiné... Rád bych poděkoval všem občanům, kteří nám s touto činností v okolí svého bydliště vlastními prostředky a ve svém volném čase pomáhají...

RUDNICKÉ NOVINY č. 2 / březen 2012 | Vydává obec Rudník, na základě registrace RR/34/94HB | www.rudnik.cz | Redakce: Ing. Jiří Stuchlík, Václav Chadraha, Petr Kutáček, Jiří Jirásek | Výroba: Petr Kutáček | Náklad: 1 000 ks | Zdarma
Otištěné názory se nemusí shodovat s názorem redakce, za věcnou správnost odpovídají autoři příspěvků. | Vaše příspěvky do Rudnických novin zasílejte na adresu obecního úřadu nebo na obec@rudnik.cz. | Uzávěrka Rudnických novin č. 3/2012 je 4. 9. 2012

ANKETA

NA UMÍSTĚNÍ DĚTSKÉHO HŘIŠTĚ V TEREZÍNĚ

Tímto si dovoluji oslovit hlavně občany v Terezíně ohledně umístění malého dětského hřiště, které má v plánu vystavět obec Rudník. Listky prosím odevzdávejte do schránky v obchodě v Terezíně, jinak je možné zaslat Vaši variantu i na e-mail obec@rudnik.cz. Anketní listky odevzdávejte **nejpozději do 7. července 2012.**

- ☐ 1) na hřišti v Terezíně u ping - pong stolu
- ☐ 2) na louce za kontejnery v Terezíně
- ☐ 3) na fotbalovém hřišti v Terezíně

Aleš Maloch, starosta

PŘEZKOUMÁNÍ HOSPODAŘENÍ OBCE RUDNÍK ZA ROK 2011

Na základě smlouvy provedla společnost O-CONSULT s.r.o. Liberec přezkoumání hospodaření obce Rudník. Předmětem přezkoumání bylo roční hospodaření obce, spočívající mimo jiné například v kontrole plnění příjmů a výdajů rozpočtu, údajů o finančních operacích, o podnikatelské činnosti obce, vyúčtování přijatých dotací, nakládání s majetkem obce, zadávání veřejných zakázek malého rozsahu atd. Rozsah přezkoumání je uveden v § 2 zákona č. 420/2004 Sb. Dne 05.06.2012 převzal pan starosta Bc. Aleš Maloch od zastupce společnost O-CONSULT, s.r.o. pana Ing. Oehla závěrečnou zprávu z přezkoumání hospodaření obce Rudník se závěrem, že nebyly zjištěny žádné chyby a nedostatky. Součástí přezkoumání hospodaře-

ní obce jsou i doporučení nezávislého auditora pro následující období.

Pan Ing. Oehla konstatoval, že i přes zásadní legislativní změny, které bylo nutné zpracovat do vnitřních předpisů, došlo za poslední rok ke zlepšení činnosti obecního úřadu. Například povinnost provádět odpisy dlouhodobého majetku vznikla obcím až od roku 2011 a tato agenda na našem úřadě byla auditorem hodnocena velmi kladně. Pan Ing. Oehla řadí naši obec a úřad k těm kvalitnějším, se kterými se setkal v rámci auditorské praxe. Jsou to slova uznání, která patří i předchozím vedením obce a potvrzují, že i novým zastupitelům se podařilo vyrovnat s náročnými úkoly správy obce.

Jiří Jirásek, tajemník OÚ

POPLATEK ZA PSA

Poplatek za psa byl splatný do 31.3.2012. Promeškáním lhůty se poplatník vystavuje možnosti navýšení poplatku až na trojnásobek, dle § 11 odst. 3 zákona č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, nebo mu vyměří obecní úřad poplatek platebním výměrem. Poplatek je možné uhradit do pokladny OÚ nebo na účet č. 1303691309/0800 vedený u ČS a.s. Hostinné.

Dále je držitel psa povinen ohlásit správci poplatku vznik poplatkové povinnosti nejpozději **do 15 dnů** ode dne, kdy poplatková povinnost vznikla, tj. ode dne, kdy pes dovršil **stáří tří měsíců**, nebo ode dne, kdy nabytí psa staršího tří měsíců. Povinnost ohlásit držení psa má i osoba, která je od placení poplatku osvobozena. Důvod pro osvobození musí poplatník správci poplatku prokázat spolu se splněním ohlašovací povinnosti.

Dojde-li ke změně údajů uvedených v ohlášení, je poplatník povinen tuto změnu oznámit **do 15 dnů** ode dne, kdy nastala (úmrtí psa, změna pobytu, změna vlastníka psa).

POHŘEBNÉ

Upozorňujeme občany, že pohřebné ve výši 3000,- Kč bude vyplaceno z rozpočtu obce pozůstalým, kteří jsou v obci hlášeni k trvalému pobytu nejméně 3 roky a vypraví pohřeb členu rodiny, který měl také trvalý pobyt v obci Rudník.

Žádost o příspěvek musí být podána nejpozději do 3 měsíců po úmrtí občana a musí k ní být doložen úmrtní list a doklad o uhrazení pohřbu. Pro výplatu příspěvku musí být splněny všechny podmínky.

Bc. Kamila Vějdělková, odbor správní, rozpočtu a financí

10 OTÁZEK PRO VLADIMÍRA SRNU

Jak to děláte, že jste ve svém věku stále v tak dobré kondici?

Asi to dělá to, že nekouřím. Sem tam si zaběhám a trochu zajezdím na kole. O práci se už moc nedá mluvit, ale přesto mám celý den co dělat kolem domu, na zahrádce, a i na to pivečko si najdu čas.

Kolika sportům jste se během svého života věnoval?

Začal jsem kopanou. V dorostencích jsme se předháněli a bojovali, abychom mohli hrát za I. A družstvo. Pak to byla odbíjená, nejprve to byl okresní přebor a dále krajský přebor. Tam jsme vydrželi pouze jednu sezonu. Pravidelně to bylo cvičení na nářadí jak v Hostinném, tak v „Heřmanových Sejfech“ i v Rudníku. V naší sokolovně jsem cvičil děti. Jako okresní vedoucí žactva jsem vedl nácviky na spartakiády. Nesmím zapomenout, ani na sjezdové lyžování. Zúčastnil jsem se několika závodů například „Zvičinského slalomu“, závodů ve Spindlerově Mlýně, podílel jsem se na přípravě závodu ze Studniční hory do Obřího dolu a byly i další. Teď už jenom trochu proháním kolo a v zimě běžky. Na běžkách jsem několikrát absolvoval „Krkonoškou 70“ a přibližně šestnáctkrát jsem se zúčastnil „Jizerské 50“. Naposledy v roce 2012.

Máte nějaký svůj sportovní úspěch (výhru) na který jste pyšný?

Bylo jich více, ale připomenu jen ten v roce 2003. Obsadil jsem 3. místo v Jizerské 50. Jako rozhodčí odbíjené jsem rozhodoval mezinárodní utkání družstva mužů ČSR „A“ proti olympijskému družstvu Japonska.

Jaký je Váš názor na současnou podporu sportu v naší republice?

Zastával jsem funkci okresního cvičitele žactva na OV-ČSTV,

tak vím, že z větší části naší tělovýchovu podporovala SAZKA. A bylo to dobré. Ale dnes pomáhají jediné sponzoři, jinak to ani nejde, když se peníze válejí „všude pod podlahou“, tak tomu někdy nerozumím!!!

Máte i jiné koníčky kromě sportu?

Byl jsem dost vášnivým fotografem. Dokonce jsem si upravitel temnou komoru. Ale teď ty zvěšovací přístroje pouze odpočívají. Vždyť už se fotí jinou technikou.

Co si představíte pod pojmem sport v Rudníku?

Že máme pěkný stadión na kopanou, trénuje se každý den, děti, dorost apod. Odbíjenou hrají muži i ženy a to v okresním přeboru. Jsme v Podkrkonoší, a tak se tvrdě trenuje sjezdové lyžování. Máme velkou podporu od OÚ a to jak finanční, tak i tu všeobecnou. Přejí si, ne jen já, aby byla stále výhodnější.

Jaké bylo sportovní vyžití v Rudníku, když Vám bylo 20 let?

O všeobecnou tělovýchovu, jsem se nikdy nestaral. Ale vím, že kdo měl zájem třeba o pinec, kopanou, odbíjenou, šachy, tenis, tak tyto sporty všechny mohl provozovat pod vedením dobrých trenérů na hřišti, v sokolovně i hokey za sokolovnou.

Co se Vám v Rudníku nejvíce líbí?

O sportu jsem se již zmínil. A tak všeobecně. V létě se upravují travnaté plochy kolem silnice, břehy potoků, prostory kolem činžáků. Bezva škola. Vzpomínám na školu u pivovaru. Museli jsme chodit, od bělidla, až k pivovaru pěšky. Lékař v obci. S běžnou nemocí se nikam nemusí jezdit. Krátce řečeno: Rudník se velmi zlepšuje!

Co si představíte pod spojením sport a peníze?

U nás máme dva sporty. Když chci sportovat, musím řádně zaplatit členské příspěvky v každém oddílu, v němž chci sport provozovat. Pak je ten druhý sport, kde má sportovec za jeho výkony několikrát přeplaceno. Nechci zde uvádět žádné příklady, ale tak to je.

Jak vidíte šance naší české reprezentace na právě probíhající ME ve fotbale.

Jako fanda českého fotbalu přeji reprezentaci medailové umístění – 3. místo. Ale podle toho, co předvedli v posledním utkání, ani slavný „Rosa“ jim nepomůže.

Ptal se Jiří Stuchlík

RUDNÍK 2022
SPOLEČNĚ O BUDOUCNOSTI NAŠÍ OBCE

OSADNÍ VÝBORY

Potřeba zřízení osadních výborů byla několikrát zmiňována veřejností v rámci projektu komunitního plánování „**RUDNÍK 2022**“. Bohužel, doposud jsme nezaznamenali žádnou aktivitu obyvatel jednotlivých částí obce, směřující k založení osadního výboru.

Osadní výbory představují další oblast možnosti aktivity občanů a mohly by být dobrým prostředkem pro občany žijící v jednotlivých částech naší obce k prezentování a prosazování svých zájmů. Zřízení osadních výborů upravuje zák.č. 128/2000 Sb.o obcích. Zde je stanoveno, že v částech obce může zastupitelstvo zřídit osadní výbor. Osadní výbor má minimálně 3 členy. Členy osadního výboru mohou být občané obce, kteří jsou hlášeni k trvalému pobytu v té části obce, pro kterou je osadní výbor zřízen. Členy osadního výboru a předsedu osadního výboru volí zastupitelstvo obce. Osadní výbory patří mezi nepovinné výbory zastupitelstva obce a jejich úloha je v zákoně vyjádřena jako kontrolní a iniciativní. Podle § 120 zákona o obcích má osadní výbor oprávnění:

- a) předkládat zastupitelstvu obce, radě obce a výborům návrhy týkající se rozvoje části obce a rozpočtu obce
- b) vyjadřovat se k návrhům předkládaným zastupitelstvu obce a radě obce k rozhodnutí, pokud se týkají části obce
- c) vyjadřovat se k připomínkám a podnětům předkládaným občany obce, kteří jsou hlášeni k trvalému pobytu v části obce, orgánům obce.

K realizaci tohoto oprávnění by měl být osadní výbor na body programu jednání rady obce a zastupitelstva obce upozorněn. Osadní výbor může tyto informace aktivně vyžadovat.

Podle stanoviska Ministerstva vnitra ČR může zastupitelstvo obce zřídit osadní výbor pro jakoukoliv část obce, kterou odpovídajícím způsobem vymezí, například zákresem do mapy.

Pokud máte zájem ve vaší části obce zřídit osadní výbor, kontaktujte prosím obecní úřad, který učiní veškeré administrativní kroky k předložení návrhu na zřízení osadního výboru zastupitelstvu obce.

Jiří Jirásek, tajemník OÚ

RADNICE

JAK LZE VYUŽÍT NEFUNKČNÍ ZÁŘIVKY?

Lidé dnes stále častěji odevzdávají vysloužilé lineární či úsporné zářivky k recyklaci. Ale proč vlastně a jaký je jejich další osud?

Zpětným odběrem a recyklací osvětlovacích zařízení se od roku 2005 zabývá neziskový kolektivní systém EKOLAMP. Recyklace nefunkčních zářivek má dva velmi rozumné důvody. Tím prvním je ochrana životního prostředí před nebezpečnou rtutí, která je v těchto výrobcích v malém množství obsažena. Při vyšších koncentracích může tato jedovatá látka poškodit nejen životní

prostředí, ale i naše zdraví. Druhým důvodem je opětovné materiálové využití, jenž u zářivek v současnosti dosahuje 85 - 87%. Využitím recyklovaných materiálů při další výrobě se šetří přírodní zdroje surovin.

Obyvatelé naší obce mohou nefunkční zářivky zdarma odevzdávat ve sběrném dvoře u OÚ nebo v obchodě při nákupu nových výrobků. Ze sběrných míst je EKOLAMP sváží do specializovaných recyklačních firem, v nichž jsou pro opětovné použití ze zářivek získávány především kovy, plasty, sklo a rtuť. Hliník, mosaz a další kovy se mohou znovu použít v

výrobě, např. pro součástky jízdních kol. Recyklované plasty jsou dobrou surovinou pro travnaté dlaždice či plotové dílce a přečištěná rtuť je znovu využívána v průmyslové výrobě. Sklo se používá jako technický materiál nebo v některých případech i pro výrobu nových zářivek.

Prostřednictvím EKOLAMPu se ročně recyklují miliony zářivek a výbojek. Stále ale velké množství zářivek končí v koši. Právě vy můžete pomoci tuto situaci změnit.

Více se o problematice nakládání s nefunkčními zářivkami dočtete na www.ekolamp.cz.

PRAVIDLA ZACHÁZENÍ S VYSLOUŽILÝMI ELEKTROSPOTŘEBIČI

Vysloužilý nemoderní spotřebič můžete zdarma odevzdat prodejci.

Kde je nejblíže sběrný dvůr, zjistíte na obecním úřadě nebo na webu: www.elektrowin.cz. Na obecním úřadě můžete zjistit i termín mobilního svozu.

Starý spotřebič můžete odevzdat zdarma do sběrného dvora.

Za odložení spotřebiče do kontejneru či na černou skládku můžete dostat pokutu až do výše 20 000 Kč.

Nepouštějte se do demontáže spotřebiče, může obsahovat látky poškozující zdraví.

GRATULUJEME!
Pokud dodržujete tyto zásady, nemůžete se nikdy dopustit ekologického zločinu!

www.elektrowin.cz

životní prostředí – náš společný zájem

HLEDÁ SE: IDEÁLNÍ ZASTUPITEL

Jaký by měl být? Vzdělaný, se základním povědomím v oblasti ekonomické, právní, politické, kulturní a společenské. K jeho osobním vlastnostem by měla patřit odpovědnost, pracovitost, spolehlivost, nekonfliktnost, kultivovanost a empatie. Na horní příčky jeho hodnotového žebříčku by měly patřit takové vlastnosti či schopnosti jako je rozvoj vlastní osobnosti spojený s poznáváním nového, tvořivý a aktivní přístup k životu, dobré mezilidské vztahy, akceptace časem prověřených hodnot. Takový zastupitel ovšem zatím zřejmě patří spíše do oblasti sci-fi.

Podle mého názoru asi nikdo neočekává, že zastupitelstvo bude složeno jen z ideálních občanů (zastupitelů). Co by ale měl od svého zvoleného zástupce očekávat každý občan, je práce a schopnost se rozhodnout (hlasovat PRO nebo PROTI, nikoliv se jen zdržet). Bohužel i na práci zastupitelů platí staré české pořekadlo, že bez práce nejsou koláče. Velká část občanů by ty koláče chtěla, a chtěla by i určitě něco navíc, ale ono to stále ne a ne přijít. Nadávalo se na předminulé, minulé i současné a předpokládám, že se bude nadávat i na to budoucí zastupitelstvo.

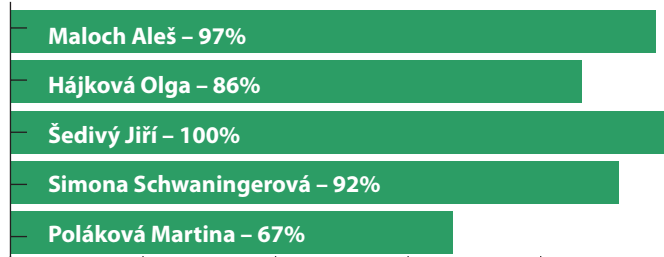
Tak se sám sebe ptám, kde je ten zakopaný pes?

Za jednu z velkých chyb považuji celkový nezájem občanů o dění v obci. Ono nestačí jen jednou za čtyři roky odvolit a pak čekat, že se to samo zlepší. Na zlepšení se musíme podílet všichni a v neposlední řadě se musíme naučit kontrolovat a mít zpětnou vazbu. A kdy může občan nejlépe připomínkovat, kontrolovat a mít zpětnou vazbu? Tak v první řadě na veřejném jednání zastupitelstva obce. Kolik občanů tuto zákonem garantovanou možnost využívá? V naší obci s počtem obyvatel přes 2 000, v průměru 5 občanů na jedno veřejné jednání zastupitelstva. Tento špatný společenský trend bohužel netrápí jen Rudník, ale i velkou část obcí a měst v republice.

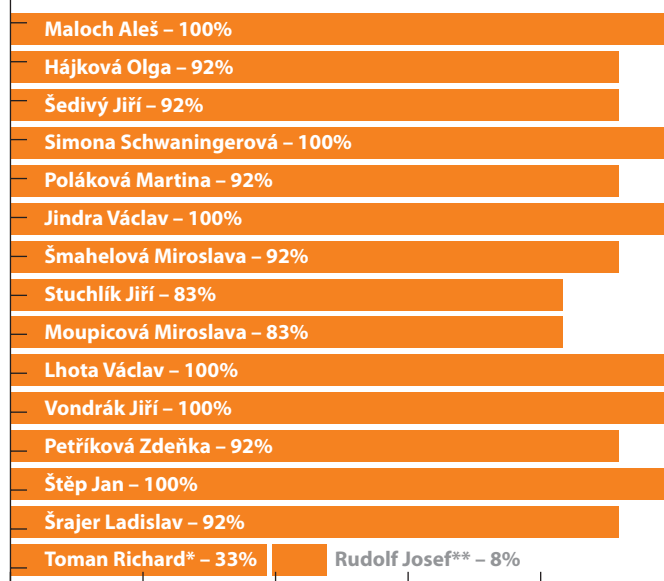
Jako zastupitel vás občany tedy vyzývám k aktivnějšímu přístupu k dění v obci. Pro větší atraktivnost veřejného jednání zastupitelstva jsou veškeré podklady a materiály promítány i pro občany, je zde velký prostor pro diskusi a pro ty neaktivnější nebo nejnespokojenější je možnost se zapojit do komisí – kulturní, sociální, a pro životní prostředí. Pokud Vám nějaká komise ještě schází, není nic jednoduššího, než ji založit a začít aktivně pracovat.

Jiří Stuchlík

ÚČAST NA RADĚ OBCE (LISTOPAD 2010 – ČERVEN 2012)

ÚČAST NA ZASTUPITELSTVU (LISTOPAD 2010 – ČERVEN 2012)

* zastupitel do 4. 5. 2012 | ** zastupitel od 17. 5. 2012
Zdroj: Prezenční listiny z jednání

ZAJÍMAVÁ ČÍSLA Z WEBOVÝCH STÁNEK RUDNÍKU ZA OBDOBÍ LEDEN – KVĚTEN 2012

Počet návštěvníků: 10 936

Průměrná doba trvání návštěvy: 00:02:28

Součet zobrazených stránek: 43 730

Počet emailů odebírající novinky: 149

Odkud máme návštěvy webových stránek - státy:

Czech Republic - 10 409, Germany - 232, Slovakia - 98, United States - 66, Netherlands - 31, Austria - 20, United Kingdom - 13, Norway - 12, Poland 11.

Odkud máme návštěvy webových stránek – česká města:

Trutnov - 2947, Hradec Králové - 1 847, Praha - 1753, Vrchlabí - 1398, Hostinné - 568, Brno - 155, Liberec - 149, Pardubice - 123, Mladá Boleslav - 102, Dvůr Králové n.L. - 101.

Zdroj: Google Analytics - www.rudnik.cz

Chcete být informováni o dění v Rudníku? Využijte možnosti si **zaregistrovat na www.rudnik.cz** svůj e-mail, na který Vám budou zasílány Vámi zvolené informace. Při potížích se zasíláním aktualit pište na obec@rudnik.cz.

PODĚKOVÁNÍ VEDENÍ ŠKOLY

Chtěli bychom touto cestou poděkovat paní zástupkyni Mgr. A.Kuhn-Gaberové a panu řediteli Mgr. P.Petrželovi za vstřícné vyřešení problému se zápachem neznámého původu ve IV. třídě základní školy.

Po zateplení školy se v této třídě objevil zápach, který byl nejen velmi nepříjemný, ale způsoboval zdravotní problémy u dětí (zvýšené alergie). Na žádost rodičů pan ředitel oslovil Krajskou hygienickou

stanici v Trutnově, která projevila při jednání s rodiči absolutní nezáměr cokoli řešit, a posléze Státní zdravotní ústav v Trutnově, který změřil hodnoty škodlivin v této třídě. Byla zjištěna přítomnost formaldehydu, toluenu, benzenu a fenolu. Hodnoty byly sice podlimitní, ale dle tabulek pro dospělé, protože pro děti paradoxně žádné normy neexistují. Vzhledem k tomu, že začalo zimní období a přestalo se větrat, zápach byl stále intenzivnější

a tím i zdravotní problémy dětí. Po poradě rodičů v akreditované chemické laboratoři v Hradci Králové padlo podezření na lepidla používaná při pokládce linolea. Při jedné schůzce rodičů s panem ředitelem, se kus linolea vyřízl a bylo jasno. Zápach skutečně způsobovalo asfaltové lepidlo u nejspodnější třetí vrstvy linolea.

Děti byly na žádost rodičů dočasně přestěhovány do jiné učebny a ve třídě se začalo pilně pracovat.

V pondělí 5.3. se děti vrátily do vymalované třídy s novým linoleem a úložnými prostory. Jako bonus na ně ještě čekalo překvapení v podobě interaktivní tabule. Děti jsou nadšené z krásného prostředí a my rodiče z přístupu vedení školy.

Potěšilo nás, že škole záleží nejen na vzdělání dětí, ale i na jejich zdraví a také na názoru nás rodičů.

Za rodiče žáků IV. třídy
Cermanovi a Sahánkovi

Z PERA KRONIKÁŘE: O TRADICI PRVOMÁJOVÉHO POLIBKU POD ROZKVETLOU TŘEŠNÍ A STAVĚNÍ MÁJEK

Slavení prvního máje jako svátku lásky, kdy se zamilovaní líbají pod rozkvetlými stromy, je jednou z těch tradic, které se natolik vžily do všeobecného podvědomí, že je těžké vypátrat jejich původ. Jisté je, že je to svátek těšící se všeobecné oblibě.

Den, který by v našem kalendáři připadal na toto datum, se slavil již ve starověkém Římě. Svátek se nazýval Floralia, protože byl zasvěcen bohyni jara a plodnosti Flóře. Není bez zajímavosti, že v Římě považovaly Flóru za svou patronku provozovatelky nejstaršího řemesla. S láskou ve všech podobách a potažmo tedy i s plodností byl 1. máj asociován i v dalších starověkých a raně středověkých kulturách na evropském území. Keltové slavili Beltaine. V předvečer tohoto svátku se uhasily všechny ohně a během noci se znovu zapalovaly, význam rituálu měl být přitom především očistný. Beltaine se však slavil především jako svátek plodnosti a podobně jako u jeho germánské obdoby – svátku bohyně Walpurgis, takzvané Walpuržiny noci –

se na tuto jednu noc uvolňovala pravidla a mravy. Možná právě odtud bychom mohli vystopovat první zárodky snad vůbec nejoblíbenějšího májového zvyku, který dodržujeme dnes, prvomájového polibku pod rozkvetlou třešní.

Křesťanství se sice po mnoho staletí snažilo potlačit většinu „pohanských zvyků“, ale právě u prvního máje se mu to podařilo jen částečně. Oproti bouřlivým oslavám Beltainu a Walpuržiny noci se však křesťanský první máj slaví mnohem cudněji, samotný polibek byl považován za velmi intimní projev a mladíci tak směli líbat pod třešní jen své zaslíbené, polibek automaticky předznamenával svatbu. Z tohoto důvodu také etnologové a folkloristé předpokládají, že samotné prvomájové líbání je poměrně novou tradicí, která se masově rozšířila až opětovným uvolněním mravů ve druhé polovině 20. století. Jak ale naznačují slavné verše „Byl pozdní večer – první máj – večerní máj – byl lásky čas. Hrdliččin zval ku lásce hlas...“ pocházející z pera českého klasika, byl 1.

květen se zamilovaností a láskou pravděpodobně asociován již mnohem dříve. Podoba svátku se v průběhu staletí měnila, ale základní význam zůstal stejný – první máj je svátkem lásky, zamilovanosti a plodnosti. V Máchově době byla podle všeho asociace „Máj – lásky čas“ brána jako samozřejmá a přestože její fyzický projev – polibek – tak samozřejmě být nemohl, tak kořeny této tradice musejí sahát ještě hluboko před zakladatele českého romantismu, možná právě někde ke keltským a germánským oslavám prvního květnového dne, resp. noci, která mu předcházela a při níž bylo tak trochu „všechno dovoleno“.

O prvomájovém polibku pod rozkvetlou třešní se traduje, že zajistí dotyčné políbené krásu na celý další rok. Možná to však mohl být spíše trik pro polibkuchtivého mladíka, jak dámu svého srdce pod onu třešň na lákat. Za tímto účelem se také rozvinul jiný prvomájový zvyk, který se i u nás slaví dodnes – stavění májek. Rozkvetlou májku totiž původně stavěli mladíci pod okna svých vyvole-

ných a měli-li konkurenta, jeho úkolem bylo májku zničit. Zvyk stavění májek je znám například i z Anglie, podobné rituály jsou i součástí svátku Beltaine, který se na některých místech Irska a Skotska také slaví dodnes. Zajímavé je, že u stavění májek, zapalování ohňů a dalších prvomájových rituálů je poměrně snadné vystopovat jejich konkrétní původ právě u starých římských, keltských a germánských svátků, které v různých podobách přetrvávaly staletí. Polibek samotný však zůstává trochu záhadou. Musíme se tedy spokojit s vysvětlením, že prvomájový polibek pod rozkvetlou třešní patří k tradičnímu vyjádření lásky a zamilovanosti a první máj vždy patřil a bude patřit právě zamilovaným. Přestože se v současné době rozvíjí takové podoby komunikace, které byly ještě před několika desítkami let nemyslitelné a které umožňují udržovat vztahy „na dálku“, jsou to právě takové tradice, ať už vznikly kdykoliv a jakkoliv, které připomínají nutnost fyzické blízkosti a opravdového mezilidského kontaktu. Je však otázkou, jak dlouho se ještě mezi lidmi v dnešní zrychlené době mohou takové zvyky udržet.

*Mgr. S. Schwaningerová
Čerpáno z vědecké knihovny
„Tradice a zvyky“.*

Vážení návštěvníci knihovny, v dnešním vydání Rudnických novin přinášíme malou inspiraci a tip na nadcházející léto a s ním spojené krásné dny volna a dovolených. Určitě si většina z vás nedovede, stejně jako já, představit tyto dny bez hezké knihy. při odpočinku a relaxaci

většina lidí ochotně sáhne po lehčím žánru – například detektivce od českého autora.

Pavel Frýbort – co více říci. Sociolog a absolvent FAMU, který se narodil v roce 1946 v Liberci. Osm let pracoval v Mladé frontě. Díky žurnalistice poznával život obyčejných lidí, ale i lidí, pohybujících se na hraně zákona. V posledních knihách se nebál psát ani o korupci vrostlé do policie a médií. Jeho knihy plné dobrodružství, napětí a strhujícího děje dokáží čtenáře pohltit od první do poslední stránky.

Jeho prvním románem na takovéto téma je román Vekslák a jeho další dvě pokračování. Dále bych jmenovala namátkou knihy: Agentura, Vyjednávač, Power Play, Městečko jako malované a Karneval trpaslíků (pro zajímavost – děj této knihy umístil autor do blízkých Semil).

Pavel Frýbort bohužel před pěti lety zemřel. Jeho romány jsou mišlím v současnosti stále velice aktuální. Věřím, že kdo si přečte některou z Frýbortových knih, bude spokojen.

Samozřejmě máme i jiné „detektivní nabídky“. Do prázdninového zavazadla se určitě vejdu například krátké povídky z edice KRIMI SIGNÁL, kterých je v knihovně díky „tajnému sponzorovi“ stále dostatek.

Sluníčkové prázdniny s knihovnou!

Jana Levinská

ZVĚŘ POTŘEBUJE KLID

Letní prázdniny a s nimi i zvýšený ruch v lesních porostech a na loukách či polích neočekávají myslivci s velkým nadšením. V lesích se totiž více než kdy jindy pohybují nejenom turisté, ale také cyklisté, houbaři, sběrači borůvek, běžci nebo v horších případech také jezdcí na motocyklech, čtyřkolkách nebo řidiči automobilů. Přitom příroda je v červenci plná mláďat. Ta sice již obvykle nejsou plně závislá na mateřském mléce a začínají konzumovat i běžnou potravu, přesto ale potřebují dostatek klidu. Veřejnost by měla být citlivě upozorňována, že bezohledné chování v přírodě a volné pobíhání psů je v tomto období pro volně žijící živočichy škodlivé.

V sedmém měsíci roku se již také projevuje teritoriální chování srnců, kteří si bedlivě střeží svoje „rajony“. Silní teritoriální srnci srdnatě hájí svoje území, často

obchází jeho hranice, obnovují značení a vytrvale vyhání slabší srnce. V průběhu říje se také zvyšuje migrační aktivita srncí zvěře. Upozornění je nutno adresovat obzvláště řidičům, kteří by měli být na silnicích obezřetní, a to především v lesních úsecích, kde dochází k častějším přechodům srncí nebo i černé zvěře. Srážka se silným kňourem, srncem nebo jelenem, se kterým se běžně setkáte na silnici u hotelu Zoja, může mít totiž pro šoféra fatální následky.

*Za komisi pro životní prostředí
Aleš Maloch*

ČARODĚJNICE UPÁLENA

30. dubna ve večerních hodinách byla, jak velí prastará tradice, upálena v obci Rudník čarodějnice. A jistě ne jedna. Ta, která lehla popelem u obecního úřadu, byla nejprve obřadně přinesena v čele průvodu čarodějů a čarodějnic od základní školy a poté řádně připevněna na hranici a za zpěvu přihlížejících upálena. A zatímco plápolala, konala se soutěž v letu na koště-

ti, pekly se burty a kuřata, točilo pivo a hrála country kapela Duo Medvídek. Před setměním muži vztyčili májku, po setmění děti rozžaly lampióny. Osířelá májová noc umožnila zmizení májky, lépe řečeno její přemístění k ohni do Javorníku. Inu, některé tradice, byť v trochu pozmeněné podobě, jen tak nezaniknou.

Olga Hájková

více fotografií na
www.rudnik.cz

ODPOLEDNE S PŘÍRODOU

Diplomy, nádherné výhledy a chutné občerstvení byly odměnou všem dětem a rodičům, kteří v sobotu 2. června vystoupali od základní školy ke Křížku a splnili všech pět úkolů rozmístěných po cestě: zvládli jízdu na koni, prokázali dobré znalosti z říše zvířat, nezalekli se živých včel, měli přesnou mušku při střelbě ze vzduchovky a nechybili při poznávání rostlin. Pro ty, kterým úkoly nestačily, bylo připraveno malování na kámen, hod šiš-

kou na cíl a přírodovědný kvíz. Mlsné jazyčky zase potěšily dva obrovské koláče, které po prokousání odměnily vítěze mincí. Zkrátka - ti, kteří se rozhodli strávit odpoledne s přírodou, nelitovali.

Druhý ročník této akce uspořádalo opět Myslivecké sdružení Rudník – Janovice za podpory obce Rudník, tentokrát při příležitosti Dne dětí.

Olga Hájková

SDRUŽENÍ DOBROVOLNÝCH HASIČŮ JAVORNÍK

Vážení spoluobčané, jsme sbor dobrovolných hasičů v Javorníku, který byl přibližně po patnácti letech znovu obnoven v roce 2011. V současné době se náš sbor skládá prozatím ze 12 členů, kteří se částečně podílejí na chodu sboru a přípravě dosud konaných akcí.

Kromě oprav a údržby hasičské zbrojnice, které probíhají neustále již od předání klíčů, se také podílíme na údržbě obce formou vysekávání břehů a čištění vodních toků. Na podzim roku 2011 proběhla oprava střechy javornického kostela a to z důvodu zabránění neustálého zatékání do objektu.

Po zdařilých kulturních akcích

bychom rádi dle možností uskutecnili další takové akce nebo bychom se popřípadě rádi podíleli na kulturním dění v obci.

V současné době připravujeme prostor pro pořádání tréninků požárního sportu, abychom mohli trénovat a také pro pořádání vlastních soutěží do budoucna.

V rámci možností jsme také ochotni podat pomocnou ruku spoluobčanům a podílet se na údržbě obce.

Děkujeme všem spoluobčanům, kteří se podílejí na podpoře našeho sboru dobrovolných hasičů.

*Se srdečným pozdravem
členové sboru SDH Javorník*

ROZHOVOR S ŘEDITELEM ZŠ RUDNÍK PAVLEM PETRŽELOU

Ředitelem jste od roku 1999...

Do školy jsem nastoupil 1. srpna zmiňovaného roku, bydlím v Mladých Bukách a přiznávám se, že předtím jsem o rudnické škole mnoho nevěděl. Příjemné bylo hlavně místo, škola je zasažena v zeleni, považují ji za chytře řešenou, světlou i barevnou zvenku i zevnitř. Potěšujícím zjištěním byla přítomnost zkušených pedagogů i zájem vedení obce. Myslím, že se udělalo dost práce a chci letos znovu kandidovat na funkci ředitele (končí mi dané období).

Dříve pověstné Sdružení rodičů a přátel školy (SRPŠ) už neexistuje, přesto je spolupráce s rodiči nesmírně důležitá...

Samozřejmě. Škola je taková, jaká je společnost a odpovězte si sami jaké postavení má naše školství. Rodiče by měli vážít slova, když doma před dětmi kritizují školu, učitele, obecně by si školství zasloužilo větší důvěru. Tvrdím, že škola vzdělává a rodina vychovává – pomáhat si mají navzájem. Rodič mi řekne, tak mu jednu vlepte a já jenom odpovím: a kdy jste mu ji naposledy vlepil vy?

Dá se zjednodušeně řečeno uvést, že škola v současnosti nahrazuje v řadě věcí po staletí zavedenou pravdu, že centrem obce býval kostel?

Dá se s tím souhlasit. Chceme být aktivní v životě Rudníku a máme co nabídnout. Škola je jako trojúhelník, jehož hroty jsou žáci, rodiče a učitelé. Ti by měli navzájem spolupracovat. Usilujeme o to, aby ze současných žáků byli dobří rodiče a každým dnem si uvědomujeme, že dobré jméno školy se buduje dlouho a ztratí se hned. Základní cíl se nemění – jednotné školní zařízení pro

všechny děti od tří do patnácti let s kompletní péčí a s ekonomickým provozem.

Jak vnímáte často diskutovanou problematiku regionálního školství?

Na prvním místě jde o peníze. S tím souvisí programy omezování. Základní škole v Rudníku nehrozí zrušení, ale v každé třídě by mělo být 25 žáků a pokud nebude, hrozí snižování rozpočtu. Matematika je jednoduchá. Příští rok by nám mohlo chybět 300 000 Kč.

Tak na konec snad z veselejšího soudku. Co přejete jubilující škole do dalších padesáti let?

Aby dál žila, aby se dál rozvíjela. S představou dalších padesáti roků, aby byla vyhledávaným centrem vzdělávání a zábavy pro rudnické občany.

Z ředitelny jsme společně vyrazili na prohlídku školy, hlavně tříd, širokého zázemí. Krásný květnový den a takřka letní sluníčko umocňovalo pocit, že tahle škola s obřími okny do všech stran je jiná než ty naše šedivé a smutné před lety. Zabrало by hodně místa

jenom vyjmenovat všechny místnosti a zákoutí (navíc s odborným komentářem ředitele), tak se spokojíme se strohým průletem. Centrem pedagogického dění bývá sborovna – v čase návštěvy a vyučování prázdná. Jiné poslání má zasedačka – To je naše oáza, já říkám oáza klidu a mám to tam osobně rád, u kulatého stolu se konají porady a schůzky, už jsme si zvykli, že každý měsíc probíhají ve škole tzv. projektové dny s určitým zaměřením (Den s knihou, Světový den, Den matek, Vánoční jarmark). Za poslední roky se změnila budova, jednotlivé sekce, třídy i jejich vybavení. Důkazem je nová učebna přírodních věd, učebna angličtiny, sálek pro hudební výchovu, počítače od 3. třídy a informatika, kuchyňka pro vaření a domácnost, dílny, tělocvična – Přesto máme další plány na dokončení nabídky areálu, především myslíme na vybudování venkovního školního sportovního komplexu. Během návštěvy jsem viděl při vyučování druháky (leželi na podlaze a něco psali do sešitů), páťáky i osmáky. Zázitků bylo nepřeberně.

Václav Chadraha

LETEM ČASEM A ČÍSLY

- První česká menšinová škola v místě otevřela brány v roce 1928
- Městská škola musela počkat až po válce (1945-46)
- Od února roku 1952 nese obec nový název – Rudník
- Brigády jsou nedílnou součástí činnosti školy (brambory, chmel, mandelinka, lesní stromky)
- Podobně tak sběr (železo, papír, textil, sklo, byliny)
- Za získané peníze byl zakoupen mj. promítací přístroj (a prvním filmem Jánošík)
- Místo na všesokolské slety se nacvičuje na spartakiády
- ZDŠ Rudník má ve školním roce 61-62 rekordní počet 532 žáků
- Volné soboty jsou od roku 1967 a rozdělení na dvě třídy stanovuje počet žáků 41
- První počítač (Ondra) je škole zakoupený v roce 1988
- V 90. letech se vrací oslovení „paní učitelko, pane učitel“
- MŠ přivítala vloni v září 24 nových kamarádů
- Školní jídelna už není vysloveně „školní“, připravuje na 300 obědů

UČENÍ NEMUSÍ BÝT MUČENÍ aneb „PROJEKTOVÉ DNY“

Někdy máme ve škole dny, kdy si rozvrh trochu pozměníme. Nemáme pak klasické předměty, ale plníme zadané úkoly nebo máme pozvané hosty.

Jeden takový den byl pro 7., 8. a 9. tř. 28. březen, kdy k nám zavítaly šéfredaktorka Krkonošského deníku, paní Miroslava Jasanská a vedoucí regionálního rádia Kulíšek paní Jana Tauchmanová. Po společném úvodním slově si rozdělily žáky do dvou

skupin a téměř tři hodiny se jim věnovaly. Sedmé a osmé třídě přiblížila práci v redakci novin paní Jasanská. Vysvětlovala žákům okolnosti vzniku, kontrolu a tisk článků v novinách, odpovídala na jejich dotazy a vyzvala všechny ochotné, ať také napíší příspěvek. Ve čtvrtečním Krkonošském deníku si tak někteří odvážní mohli svůj článek přečíst. Paní Tauchmanová se věnovala devátákům a ukázala jim rozhlasový mixážní pult. Při simulačních hrách si

zahráli na pracovníky rozhlasu. Paní Tauchmanová hodnotila výslovnost i pohotovost v improvizovaném slovním projevu.

Tento den věnovaný médiím pootevřel vrátka do profesního světa budoucím novinářům či redaktorům. Byl také pozvánkou na Krkonošský umělecko-mediální festival (KUMF) ve Vrchlabí, kterého se čtvrtým rokem účastní známí profesionálové z radia, televize i novin. Ve fotografické dílně se společně s profesionální

fotografkou podílely na vytvoření hezkého kalendáře Terka Koderičová a Markéta Mačková. Hereckou práci si v malé scéně zažila Irča Kuhn-Gabarová.

AKCE ŠKOLY VE 2. POLOLETÍ

fotografie z akcí na
www.zsručník.cz

- 2. 2. Závody na běžkách ve spolupráci se SKI Rudník
- 14. 2. Olympiáda v Aj Trutnov (Kevin Hanzík a Josef Vydra)
- 24. 2. Světový den – zeměpisný projekt s prezentacemi tříd 2.stupně
- 7. a 8. 3. ZUČ Trutnov v recitaci
- 22. 3. Sjezdové lyžování na Duncanu ve Svobodě n.Ú. – závody žáků 2.st.
- 27. a 28. 3. ZUČ Trutnov ve zpěvu
- 28. 3. Mediální projektový den pro žáky 7., 8. a 9. tř.
- 28. 4. Vybíjená Vrchlabí 4. a 5. tř.
- 11. 4. Fotbal chlapců 2.st. se Svobodou n.Ú.
- 13. 4. 7. a 8. tř. hrabání luk na Bolkově – pomoc přírodě ve spolupráci s KRNPem
- 20. 4. Úklid žáků kolem školy a OÚ u příležitosti Dne Země
- 25. 4. Fotbal chlapců 2.st. ve Studenci
- 26. 4. Exkurze 4. a 5. tř. do Prahy + 10 žáků 8. a 9. tř. na výstavě The Human BODY
- 27. 4. Exkurze 2. tř. na farmě p.Mačka na Bolkově
- 30. 4. Branný den
- 10. 5. Pohár rozhlasu – atletika Vrchlabí
- 17. 5. Vystoupení žáků ke Dni matek
- 18. 5. 7., 8. a 9. tř. v Klicperově divadle v Hradci Králové
- 18. 5. 5. a 6. tř. na výchovném koncertu houslisty Pavla Šporcla
- 22. 5. Focení všech žáků a dětí MŠ

DEN MATEK OČIMA 4. TŘÍDY

Dne 17. května si naše škola připravila ke Dni matek pásmo písniček, básniček a pohádek. My, čtvrtáci, jsme se rozhodli, že nacvičíme pohádku, ale trochu popletenou. Zamotaly se dvě pohádky dohromady – O Popelce a Perníkové chaloupce.

Nejprve jsme si rozdali jednotlivé role. Na každého se dostalo a pak už nastalo učení se jednotlivých rolí nazpaměť. Byla to drina, ale zároveň i zábava. Připravovali jsme i jednotlivé kulisy a to nás

opravdu bavilo. Paní učitelka nám slíbila, že pokud do toho dáme všechno a budeme mluvit nahlas a pomalu, že za odměnu půjdeme na zmrzlinu. Tréma byla veliká, ale myslíme, že se nám vystoupení povedlo. Všichni jsme z toho měli dobrý pocit. Paní učitelka nás chválila, a tak jsme opravdu druhý den šli na slíbenou odměnu. Už se těšíme, až příští rok budeme opět nacvičovat nějakou pohádku.

Vaši čtvrtáci

EXKURZE 2. TŘÍDY

Ve 2. třídě v prvnou jsme se učili o hospodářských zvířatech. Abychom je dobře poznali, vydali jsme se na farmu Bolkovský dvůr. Autobusem jsme dorazili k pivovaru a 2 km jsme stoupali k cíli. Na farmě nás uvítali majitelé a dva krásní valaši bílé barvy. Ve stáji odpočívaly dvě klisny, jedna čekala hříbátko. Pak pan Maček mezi nás pustil kolie, kte-

ré cvičí k formování stáda zvířat. Reagují na pískání nebo mezinárodní povely. Je to velmi přátelské plemeno. Největší radost jsme měli z hlazení jehňátek ve stádě a ukázky práce s honičími psy. Cestou domů jsme se tužili, pořádně jsme se nasvačili a přes Janovice dorazili do školy.

Marcela Pavlíková

KROUŽEK MLADÝCH MYSLIVCŮ

V letošním školním roce, ve spolupráci se základní školou, vznikl kroužek mladých myslivců. Přes velký počáteční zájem nakonec v kroužku zůstalo pouze 5 chlapců. Těmto pěti statečným bych chtěl za vedoucí kroužku, tj. Aleš Buchar, Aleš Maloch a Josef Vydra, poděkovat. Chlapci se seznámili se základy myslivecké mluvy, mysliveckých tradic, poznávali stopy zvěře, navštěvovali myslivecká zařízení a zábavnou formou

byli seznamováni s naší faunou a flórou.

Kroužek nebyla pouze zábava, ale i práce. Kluci uklidili část lesa nad Javorníkem a během dvou hodin posbírali několik pytlů odpadků.

Věříme, že láska k přírodě nezůstane pouze u těchto pěti chlapců – Pavel Kašpar, Josef Vydra ml., Tomáš Havlůj, Fanda Bartoš a Daniel Sedláček, ale přidají se i další.

Josef Vydra

PASOVÁNÍ PRVNÁČKŮ NA ČTENÁŘE

Dne 13. 4. jsme ve škole uskutecnili „Čtenářský den“. Ráno jsme nemohli ani dospát, jak jsme se těšili. Maminky děti nastrojily, aby pasování na čtenáře bylo opravdu důstojné. Devátáci si pro nás připravili krásné pohádkové vystoupení, při kterém děti plnily různé čtenářské dovednosti.

Nakonec proběhlo pasování na čtenáře samotným panem králem. To bylo radosti. Pak už jen fotografování s oblíbenou pohádkovou postavou a hurá do čtení nějaké pěkné knížky. „Sláva, děti, už umíte číst!“

Hana Filipčíková

Bolkovské louky

Byl zablácený den, 20. dubna, když jsme se s naší třídou a 8. třídou vypravili hrabat bolkovské louky. Je to seskupení luk, které leží nad Bolkovem. Jsou odděleny krátkými podlouhlými lesíky. Roste na nich spousta trav, ale hlavně krásných květin. Najdeme zde vstavače, orchideje, prstnatce, ale i sasanky a devětsil. Většina jsou mokřadné louky, kde žijí čápi, čejky aj.

Moc dobře se nám nešlo, protože cesta vedla pořád do kopce. Když jsme dorazili na místo, rozdělili jsme si místa a začali hrabat. Naše hrabání má pomoci rozšíření generace orchidejí a vzácných vstavačů. Louka se už začínala zelenat a stromy byly krásně nažloutlé od pylu. Po poctivém hrabání jsme si za odměnu opekli buřtíky.

Bylo to fajn a užili jsme si i legraci!

Markéta Mačková,
Tereza Sedláčková

BRANNÝ DEN

Na letošní poslední dubnový den v připadl tradiční branný den. Ráno se děti shromáždily ve svých třídách, přičemž po několika minutách byl vyhlášen cvičný požární poplach z důvodu úniku plynu. Děti pod vedením vyučujících organizovaně opustily své třídy a shromáždily se na určeném místě před školou. Evakuace školy trvala 3 minuty.

Vlastní branný den II. stupně proběhl na čtyřech pracovištích, na nichž si žáci vyzkoušeli práci s mapou, poskytování první pomoci, střelbu ze vzduchovky z různých poloh a zdolávání překážkové dráhy s následnou střelbou po námaze, což většinu žáků činilo ne-

malé potíže. S úskalím střelby se se nejlépe vyrovnal Tomáš Horešovský, výborných výsledků dosáhli i F. Stehno, J. Kováč, P. Cermanová a B. Dlouhá. Při zdolávání překážek prokázal největší obratnost Štěpán Lučan, T. Horešovský a V. Barát. Mezi dívkami byla nejrychlejší Růžena Durjančíková, před A. Štemberkovou a V. Fraňkovou.

Požadavky stanovené jednotlivými učiteli na stanovištích zdravotvědy a topografické přípravy zvládli všichni žáci.

K zdárnému průběhu branného dne přispěla nejen snaha většiny dětí, ale i pěkné počasí.

Petr Holubka

KAM ODCHÁZEJÍ DEVÁČÁCI?

Úspěšné zvládnutí přijímacích zkoušek bylo v letošním roce podmínkou k přijetí na většinu středních škol. Žáci skládali zkoušky z českého jazyka, anglického jazyka a matematiky. Všichni se pečlivě připravovali a zkoušky zvládli na výbornou. Střední odborné školy a učiliště přijímaly i bez zkoušek nebo na základě prospěchu ze základní školy. Volba byla pro některé obtížná, mohli si podat pouze dvě přihláš-

ky a odevzdat jen jeden zápisový lístek. Letos naši školu opustí celkem 18 žáků. Deváťáků 16, jedna žákyně vychází z 8.třídy a jeden žák ze 7.třídy.

Slavnostní předání závěrečného vysvědčení se bude konat 28. června v 17 hodin na Zámku v Rudníku. Srdečně zveme všechny učitele, rodiče i prarodiče.

*Mgr. Simona Schwaningerová
vých. poradce*

Tereza Koderičová.....	Gymnázium Hradec Králové
Irena Kuhn-Gaberová	Gymnázium Vrchlabí
Daniel Tomíček.....	SOU Vrchlabí, zámečník
Aneta Procházková	SŠDSaJ, jezdec a chovatel koní
Kristýna Tesárková	OA Trutnov
Ondřej Putrovec.....	SOŠ Velké Poříčí, tiskař
Daniel Sedláček	SOŠ a SOU Vrchlabí, lanovkář
Kateřina Vágnerová	SOU Trutnov, cukrářka
Veronika Fraňková.....	SOU Trutnov, cukrářka
Kevin Hanzík	Gymnázium Vrchlabí
Adam Schwaninger	Gymnázium Dvůr Králové n/Labem
Tomáš Horešovský.....	SOŠ a SOU Vrchlabí, lanovkář
Karel Dvořáček	SOU Trutnov, tesař
Hedvika Pokorná	SHS Hronov, Hotelnictví
Michaela Šmejdiřová	PŠ Hostinné, kuchařka
Karolína Vrablíková	SOŠ Hostinné, sociálně-právní
Nikola Krůtová	SOU Vrchlabí, kuchařka
Josef Husár	PŠ Hostinné, kuchař

PLAVÁNÍ V JILEMNICI

V době od 5. 3. do 24. 5. proběhl, jako každý rok, kurz plavání pro MŠ a 1. a 2. tř. MŠ a 1. tř. měla 5 hodin a 2. tř. 10 h výuky. Příští rok bude výuka rozšířena o 3. tř. v rozsahu 10 h. Jezdíme do bazény v Jilemnici, kde je rodinné prostředí, vlnitá atmosféra a velký důraz dán na bezpečnost dětí. Výuka je vhodně doplněna různými pomůckami a vedena formou hry. Těšíme se na další spolupráci

Hana Filipčíková a Marcela Pavlíková, učitelky 1. a 2. tř.

JSME ŠIKOVNÉ DĚTI A CHCEME BÝT ZDRAVÉ - PROTO SPORTUJEME

Radovat se z pohybu a získávat nové sportovní dovednosti se snažíme učit děti už v mateřské škole. Již potřetí jsme se v měsíci lednu se staršími dětmi zúčastnili lyžařské školičky v Černém Dole vedené panem Michalem Bavorem. Celý týden se děti s velkou chutí a nadšením učily lyžovat. Jejich instruktoři to s nimi opravdu umí. Proto vždy poslední den je všem trochu líto, že krásný „lyžařský týden“ končí. Končí ale vždy hezky, vždyť při závěrečných závodech mohly děti svým blízkým ukázat, co se naučily. Také jim to malí závodníci mezi brankami hrdě předvedli. Medaile z perníku, které všem uchystala maminka Honzika Taclíka a diplomy byly zaslouženou odměnou.

Předškolní děti v březnu a dubnu absolvovaly předplavecký výcvik v bazénu v Jilemnici. S vodou byli kamarádi brzy úplně všichni. Plavání se určitě stane jejich oblíbenou činností.

Děti z naší školky se zapojily také do projektu FTCK - Sportovní školička. Patronem projektu je fotbalový reprezentant ČR a ligový hráč FC Slovan Liberec Jiří Štajner. Zkušenosti odborníci z oblasti sportu pod vedením pana

Josefa Hlouška každý pátek po 12 týdnů hravou formou učí děti základům míčových sportů. Svým profesorním, trpělivým a laskavým přístupem si získali důvěru všech 19 dětí, které se školičky účastní a všechny se vždy moc na tyto sportovní pátky těší.

Protože jsme se setkali u dětí, rodičů i sportovních trenérů s velice kladným ohlasem, jsme připraveni v této sportovní činnosti pokračovat i v příštím školním roce.

Ne všechny děti mají to štěstí, že jsou zdravé a jejich pohybové aktivity jsou neomezené. Učíme děti o své zdraví pečovat a vážit si ho. Každoročně se proto účastníme Běhu naděje v Hostinné, který má dva hlavní cíle: získat prostředky na výzkum rakoviny, iniciovat solidaritu zdravých s nemocnými a současně apelovat na zdravý životní styl a prevenci onemocnění především mezi mladou generací.

Věřím, že se nám dostatečně daří vzbuzovat zájem dětí o pohybové aktivity a různé druhy sportů a přispíváme tak nejen k jejich zdraví, ale vytváříme předpoklady k celkovému zdravému vývoji.

Jana Levinská

Sborové soustředění ve škole

Když nám naše paní učitelka Imlaufová řekla, že budeme spát ve škole, byli jsme nadšení, protože minule se nám tato akce hodně povedla.

Tentokrát jsme měli v plánu opékání buřtů a navčívání písniček na blížící se vystoupení ke Dni matek.

Po příchodu do školy jsme si připravili spaní a šli jsme hned zpívat...proto jsme také hlavně přišli! Dalo nám to docela zabrat, protože paní učitelka je na nás docela přísná, ale vyplatilo se to.

Tentokrát s námi spala i paní učitelka Swaningerová.

Šli jsme procházkou ke Křížku, kde byl nádherný výlet díky úžasnému slunečnému počasí. Vyslechli jsme si pověst, která se k tomuto místu váže. Udělali jsme pár fotek a šli pomalu nazpátek.

Přinesli jsme si burty a pokoušeli se zapálit oheň, což bylo celkem stěžejní a moc se nám to nedařilo. Nakonec jsme to ale zvládli a moc se nám to líbilo.

Potom jsme si šli odpočinout a připravit se na večer.

Připravili jsme si kostýmy, dopilovali písničky, které jsme si připravili na školní SUPERSTAR. Na tuto chvíli jsme se všichni těšili i když s velkou trémou.

Když jsme všichni s velkou pochvalou a potleskem odzpívali, šli jsme s euforickým pocitem spát. Alespoň na chvíli jsme se cítili být „velkou hvězdou“ s mikrofonem v ruce.

Druhý den jsme se dozvěděli výsledky soutěže a dopadli jsme takto: Mladší děti:

- 1.místo-Markéta Hofmanová
- 2.místo-Anna Sikorová
- 3.místo-Anna Sládková

Starší děti:

- 1.místo-K.Hloušková, M.Rodr, K. Mladonický
- 2.místo-B.Barátová, R.Stránská

Dostali jsme diplom a sladkou odměnu.

Už se všichni moc těšíme, až si tuhle báječnou akci na podzim zopakujeme.

Bára Barátová-8.ročník

TVRZE, HRADY A ZÁMKY V NAŠEM OKOLÍ VES A ZÁMEK FOŘT

V našich toulkách tentokrát zamíříme do nedalekého Fořtu, abychom nahlédli, byť letmo, do historie fořteckého zámku i do minulosti obce, která bývala od padesátých let do roku 1963 společně s Čistou součástí Rudníku.

Dělení valdštejnského panství

Ves Fořt se poprvé v regionální historii připomíná koncem 16. století. Patřila tehdy k majetku Jiřího z Valdštejna, pána na Hostinném. Po smrti Jiřího se panství dělilo mezi jeho dva syny. Polovinu města a zámku získal Hannibal (včetně Heřmanových Sejfů), druhá polovina města a zámku s přílehlými vsemi včetně poplužního dvoru ve Fořtu připadla Janu Kryštofovi (1577-1616). Rozmíšky mezi bratry však způsobily, že si Jan Kryštof vybudoval v roce 1597 ve Fořtě vlastní lovecký zámček (i s pivovarem). Tam posléze často pobýval. Vyznáním luterán, nechává ve vsi postavit roku 1606 dřevěný luteránský kostel a školu pro děti z Fořtu a Čisté.

Majetková pohroma, dluhy

V roce 1610 stihla jeho panství majetková pohroma. Město Hostinné vyhořelo. Vedle mnohých měšťanských domů byla zničena i nová budova kostela, zámek, škola, fara a radnice s pivovarem. Jan Kryštof dal většinu těchto staveb obnovit. Využívaje služeb italského stavitele Carola Valmadiho, nechal znovu vybudovat v renesančním stylu i hostinský zámek. Při podpoře této stavební činnosti se zřejmě Jan Kryštof, roku 1615 hejtman Hradeckého kraje, velice zadlužil. Východisko hledal ve fingovaném prodeji podílu na Hostinném vlastní manželce. V roce 1616 ve Fořtě zemřel a byl pohřben v kostele v Hostinném. Po nepřijemných tahanicích mezi věřiteli připadla v roce 1622 zmíněná polovina císařskému vojevůdci Albrechtu z Valdštejna. Ten proměnil statek Fořt se čtyřmi vesnicemi na frýdlantské léno a prodal jej zpět vdově po Janu Kryštofovi Magdaleně. Ves zůstala v držení rodu Valdštejnů až do roku 1688.

Fořt v držení rodu Kotulínských

Od roku 1688 Fořt přechází do vlastnictví bohatého poličanského rodu Kotulínských. Prvním z nich byl Bedřich Leopold Kotulínský z Kotulína, jenž pojal za manželku Elišku Lidmilu z Valdštejnů, nejstarší dceru hradeckého hejtmana

Viléma Kryštofa (již vyznání katolického). V rodě Kotulínských zůstal Fořt i se vzdáleným Studencem (patřil Elišce od roku 1685) až do roku 1727.

Choryňští z Ledské, studánka se zázračnou vodou, „bramborová válka“

Po Kotulínských drží fořtecký statek Choryňští z Ledské. Do roku 1792 se ve vlastnictví vystřídali čtyři členové tohoto hraběcího rodu. Ti ve Fořtu zřejmě nebydleli. V tereziánském katastru z roku 1757 je totiž zámek označen jako zpustlý. Poslední majitel z rodu Choryňských Ignác však nechává zámek pro občasný pobyt restaurovat. V té době již byla místním známa nedaleká lesní studánka s minerální vodou se „zázračnou“ schopností uzdravovat pocestné. Církev toho využívala k organizování procesí zbožných poutníků. V roce 1754 tu Ignác nechává vystavět i poutní kapli (zbořena r. 1983), zasvěcenou patronce pramene Panence Marii. V roce 1769 až 1774 staví barokní kostel zasvěcený Svaté Trojici. Vize, že se z Fořtu stane věhlasné poutní místo, však z mnoha důvodů nebyla naplněna.

Zajímavost! V roce 1778 v konečné fázi „bramborové války“ mezi Prusy a Rakušany o dědictví bavorské se stal zámek dočasným hlavním stanem pruského krále Fridricha II. Ten odtud řídí ústup Prusů zpět do Slezska. Jeho protivník císař Josef II. sídlil v olešnické škole.

Bergrové z Bergenthalu, Klugové, „azyl pro Josefa II.“

V roce 1794 přechází statek do vlastnictví „plátenického barona“ Jana Václava Bergera z Hostinného, roku 1815 povýšeného na rytíře z Bergenthalu. V roce 1794 je zámek obýván a zřejmě i rozšířen. Mluví se totiž o nové části zámku, ale i o staré dřevěné části, postavené ve stavebním slohu polské šlechty. V roce 1801 jej Jan Václav Berger přestavěl do dnešní podoby. Uprostřed parku a v sousedství velkého dvora vznikla jednoposcho-

dová pozdně barokní stavba s mansardovou střechou a rizalitem v průčelí, nesoucím od roku 1881 štukový štítek se znakem rodu (ostřev se čtyřmi suky v černé barvě na zlatém podkladě). Bergerům patřil Fořt od roku 1886. Tehdy Karel Berger, hlavní budovatel nedalekých lázní, překvapivě prodává fořtecký velkostatek továrníku Františku Klugemu (+1888).

Zajímavost! Fořtecký zámek skýtal ve 20. století „azyl“ soše z pomníku rakouského císaře Josefa II. Pomník byl císaři odhalen v roce 1906 před budovou gymnázia v Hostinném. Měl připomínat jeho zásluhy a návštěvy města. V bouřlivém období po vzniku Československé republiky v roce 1918 čeští vlastenci nemohli tomuto habsburskému panovníkovi opustit jeho germanizační tendence, a proto byly císařovy pomníky z výstavních prostor měst šmahem odstraňovány. Stejný osud potkal v roce 1923 i ten v Hostinném. Pomník zbořen, socha přemístěna do zámku ve Fořtě. Po dlouhých letech v ústraní se socha v roce 1999 z fořteckého „azylu“ vrátila na původní místo. On ten císař, jak víme i ze školních let, měl přece jen i své klady. Patent o náboženských svobodě a zrušení nevolnictví, ... Pamatu- jete?

Internát zemědělského učiliště a současnost

Ve 20.století byl zámek z části upraven. Až do roku 1945 patřil rodině Klugů. Zajímavost! Z Fořtu pocházel rektor pražské německé university Prof. Dr. Josef Jatsch (+1932), jeho bratr Alois Jatsch byl řídícím učitelem v bývalých Heřmanových Sejfech. V letech 1954 - 1990 zámek sloužil zemědělskému odbornému učilišti jako internát. Dnes je součástí privatizovaného statku. A ves? Ta se hlavně v posledních letech díky výstavbě rodinných domků rozrostla a zkrásněla. Jen okolí statku a chátrající kostel Nejsvětější Trojice jí na kráse ubírají. Co říkáte?

Stanislav Wajsar

HOUBY NEJEN Z KRAKONOŠOVY ZAHRÁDKY

Ach, ach pane Krakonoši, jsem já jenom chudý brach, trochu hub si nesu v koši, teď je bída na horách. Znáš Tě dobře, milý kmochu, chodívám kol Vašich vrat, pomohu Ti za to trochu, když máš tak ty houby rád.

Dobrého houbaře najdou houby samy

Les představuje element vysloveně zklidňující, ale sobeckého houbaře dokáže rozdurdit do běla. To tehdy, když dorazí na svoje oblíbené a úspěšné místo a tam už trůní na pařezu konkurence, která byla ranější. Okázale čistí nožky hub, pečlivě prstíky odstraňuje jehličí z kloboučků, hromadu čerstvě nasbíraných hub přemísťuje do košíku velikosti nůše a potutelně se usmívá. To našťve. Náš zklamaný houbař by snad nejraději vzal kudličku a – nic naplat. Jde se s prázdnou jinam nebo domů. O naschválech houbařů se vyprávějí až legendy a některé kousky musel vymýšlet pořádný koumák.

S dobrým úlovkem se někdy nejde ani hned domů. Mezistanici bývá třeba hospoda. Jak už bylo naznačeno v předchozích řádcích, každý houbař je tak trochu exhibicionista, každý se nechá rád pochválit.

Každý les má svoje kouzlo a tajemství. Nikdo nedokáže vysvětlit, proč jeden rok rostou na jednom břehu potoka a druhý rok zrovna naproti za vodou. Do lesa se vstupuje s pokorou, někdo dokonce s modlitbou a jiný s rituálem (podobně tak odchod a loučení). Houbaření je posedlost i vášně. Máme to v krvi, v genech, po předcích. Staří Slované jedli, co les dal. Ne z labužnictví či módy,

ale z nutnosti. V lesích se příslušníci kmenů schovávali před divokými nájezdníky a museli přežít. Proto se staly houby nezbytnou součástí jídelníčku – jen vědět, které jsou jedlé a které ne.

Použitelnost čerstvých hub je tři dny ode dne sběru

Autor článku se považuje za typ normálního českého houbaře. Už ani neví, jak se ke sbírání hub dostal. Pro jeho tátu byl les spíše nepřátelským územím, tak začínal s kamarády. Ze začátečníků se postupně zdokonalovali a jeden z party dokonce vypracoval mapku navštěvovaného lesa se zakreslením placů a druhů nalézáných hub. Mapka byla samozřejmě přísně tajná.

Sbírá rád, sám, s rodinou, s přáteli, sousedy a obvyklou sestavu – hříby, kozáky, křemenáče, lišky, klouzky, má za sebou chudé zkušenosti s pěstováním žampionů ze sadby. Původně Středočech, který pravidelně chodil do lesů v Kersku a okolí Kostelce nad Černými lesy, o dovolené jižní Čechy, teď vyzvídá a kopíruje domácí houbaře a jejich místa

(viz úvod). Miluje lidové a místní názvy hub, znějí mile a důvěrně. Připomeňme si malý slovníček.

Hříbu strakoši se říká kožíšek, husí pupek, voříšek, šenkýřka, skořičník i bezprávce.

Křemenáč si vysloužil kamarádká pojmenování jako sirka, turek, ausferák, bolševik, havíř, voják i výpravčí.

Bedle se někde říká biskup, na Hané palozor.

Klouzku zase loupáček, sosnůvka, verpánek, na Vysočině podmerfánek.

Čirůvka havelka je známá pod názvy housátka, ferdíček nebo myška.

Muchomůrce růžovce (masáku) se také říká bečvářek, márinka či masařka.

Pýchavkám se přezdívá bejčí pytlík, cikánský tabák, psí kule či kozí сыр.

Kuřátka jsou také prstíčky či dědkovo štětky.

Lišky zase podle krajů někde slyší na jurčíky či rezounky.

Václavky dostaly také půvabná jména – hromadilky či fafrlinky.

Václav Chadraha

KAM CHODÍ RUDNÍČÁCI?

Josef (46), Leopoldov: „Do lesa za elektrárnou. Směr Janovice nebo Javorník, to podle lidí, nálady a času. Vyhledávám mechy, kapraď, prohlubně po někdejším kutání a kopání. Vyrážím s košíčkem takřka zásadně ráno, kolem sedmé jsem tam, mám to kousek. Najdu skoro vždycky – něco rozdám, něco uvařím nebo usuším, rád se pochlubím. Mám svoje místa a lidi mi nevaří. Když jde rodinná rojnice, tak se uhnu.“

Jaroslav (50), Terezín: „Já už jiný nebudu. Vždycky jsem chodil a budu chodit na houby do našeho malého lesíku mezi hřištěm a sídlištěm. Z domova do krámu a zpátky jinou cestou. Úlovky většinou žádné rekordy, ale když to člověk projde každý den, tak to vystačí do kuchyně a ještě zbude na sušení. Teď po vichřicích a kácení se les dost změnil a houby se přizpůsobily. Je to řidší, vidíš z jedné strany na druhou. Lidí neubýlo, ale hub trochu jo.“

Marie (32), Arnultovice: „Buď směr Hlínák nad Hostinné nebo na druhou stranu poškádli Rudníčáky a vztít to směrem na Čermnou. Sbírám jen ty svoje vyzkoušené houby, žádné experimenty. Chodím zásadně sama, ještě někdy tak se psem. Ty kopečky mi už dávají zabrat, ale co by člověk neudělal, když vidí ty krasavce v jehličí, listí či trávě. Čištění není zrovna můj koníček, ale ty zázraky na talíři a tolik možností zpracování...“

Štefan (55), Lázně Fořt: „Chodím od silnice na Čistou na obě strany. Do lesa jdu rád, ale ne pravidelně. Přes týden třeba není čas a tak mě musí zastoupit rodinka, o víkendech to zase bývá jako procesí s košíky. Mám svoje oblíbená místa, známé tam navedu, ale musím jít první. Nedělám z toho vědu. Obvyklá trasa je k rybníčkům a vyjít u kostela (krámu). Tam se někdy sejde pár houbařů a vždycky něco jako hodnotitelská komise.“

VÍTE, ŽE ...

■ Už v roce 1600 vyšla ve Francii kniha o zkušenostech pařížských zahradníků, kteří nacházeli žampiony v pařezích pro melouny. Králem jsou ale v zemi lanýže, umění je pěstovat se v rodině dědí a znalosti tají.

■ Švýcarsko má na houbaře nejprísnejší zákony. Každý kanton jiné, podobně jako každá obec. Sběr v lese je povolený jednou, maximálně dvakrát v týdnu – a pozor na množství úlovku – spokojte se s jedním košíkem.

■ Také v Itálii se houbám v přírodě raději vyhnete. Sběrač musí mít povolení od majitele lesa (platí se za každý den a návštěvy výhradně v sudé dny!). Na rekordy z domoviny zapomeňte, hmotnost nesmí převýšit jedno kilo.

■ Z Rakušanů, kteří se jdou rádi projít do přírody a lesů zvláště, podle průzkumů jen jeden z deseti bere na vědomí lesní plody. Údajně za to může hlavně fakt, že například přísná zákonná pravidla pro sběr hub má rok vydání 1792.

■ Angličané prý považují houby bez výjimky za prašivky, říkají jim posměšně žabiny. Osvětu začaly některé britské přírodní rezervace a parky, vycházky jsou zaměřené na poznávání hub. Zatím třeba i poznají, ale nejedí.

■ Nezámě. Jinak snad ani nelze nazvat přístup Skandinávců k námi popisovaným krasavcům. Švédové ani Norové nesbírají houby vůbec, ve Finsku prý chodí na houby jen ruská menšina. Asi nevědí, co je dobré a co je hlad.

■ Úplným opakem jsou Rusové (odhady udávají číslo 1,3 milionu tun spořádaných hub), vedou světové tabulky. V houbařské sezóně žijí četní venkované v lesních chatkách a od rána do tmy sbírají. Z měst zase vyjíždějí tzv. houbařské vlaky – jednodenní a zpáteční.

■ V tropické Africe sbírají domorodci hřib súdánský. Je to pořádný macek – klobouk může mít v obvodu klidně přes jeden metr, obvod nohy má velikost 50 cm, v součtu s sebou kolem pěti kilogramů. Košíky se necho nebrat.

■ Africké houby vévodí rekordům v Guinnessově knize. Pralesy jsou rájem, i když nepřilíhly zmapovaným. Seriozní informace udávají, že takový termitovník obrovský dělá čest svému jménu – klobouk má až metr v průměru.

■ Je zajímavé, že hned na dvou světadílech nesou tamější možná nejpoulnější houby ve svém názvu pojem „chléb“. Původní obyvatelé Austrálie si pochutnávají na chlebu černochově, jihoameričtí Indiáni na chlebu indiánském.

■ To Mexiko vynává kult halucinogenních hub, bez nich by se šamanské obřady neobešly. Jinak stojí za pozornost, že v této zemi se v lesích i v tržnicích setkáte s „našimi“ houbami – hříby, holubinky, ryzci, pečárky, václavky.

BRANKY–BODY–SEZÓNA

Bylo to už popsáno tisíckrát. Škola a sport mají svůj kalendář, který se neshoduje zcela s letopočtem a jeho zákony. Místo lednem začíná srpnem, zářím i listopadem a místo prosincem končí s jarem či létem. Jen na rozdíl od vysvědčení se počítají vítězství, branky, body a postupy (v horším případě sestupy). S jakými známkami zakončili sezónu sportovní reprezentanti Rudníku? Rozhodněte sami – podle našich informací nebo podle vašich osobních zkušeností z hlediště...

Stranu připravil Václav Chadraha

NOHEJBAL

Původně a dost dlouho sport všech generací a vysloveně rekreační. K vodě, dovolené, létu, k přípravě žízň. Hrával se na trávě, hlíně, písku, antuce, asfaltu i betonu. Stačily dva kúly, když ne síť, tak provázek... Zní to jako pohádka. Dnes je nohejbal respektovaným sportem, má svoje soutěže – ligy i mistrovství kontinentů.

Podobným vývojem (i když samozřejmě na jiné úrovni) prošel nohejbal také v Rudníku. Od zábavy k mistrovským bodům. Zašel jsem se podívat na duel s Trutnovem. Pikantní bylo, že za hosty v zelených dresech nastoupil na dvorec u OÚ jeden původně z místních (Janovice) Tonda Mach. Naši v oblečení, co dům dal a bez většího rozehráni hned na věc. Hrají trojky (3 hráči), debly (2) a singl – to je nohejbalová akademie. Na pohled nebyl velký rozdíl ve výkonnosti, ale ve skóre ano. Prohráli jsme. Vysoko a čestně.

„Ligová“ soupiska: Jaroslav Koderič, Jaroslav Brzák, Michal Jindříšek, Zdeněk Krejčí, Miroslav Sedláček, Michal Gorel.

VOLEJBAL

Pamětníci vědí, že někdy na přelomu padesátých a šedesátých let (minulého století) jsme učili volejbal celý zbytek světa. Doma se hrálo u každé sokolovny a skoro každý den. To dneska se smí do míče během hry i kopnout!? Hlavně aby neskončil v potoce...

Co to znamená, když se řekne Rudník a volejbal?

„Jedním slovem určitě historie, která zavazuje i současnost, tedy velký kus práce a lidé, kteří se sportu věnují. V úterý na kurtech u OÚ trénují 'holky', ve středu smíšená družstva, ve čtvrtek se bojuje na dvorci za hospodou U Kellerů a soboty jsou ve znamení turnajů. Hlavně Amatérské Volejbalové Ligy (AVL) Trutnovského a Libereckého kraje...“

Existuje něco jako místní volejbalová rivalita?

„Myslím, že to je už minulost. Někde třenicí možná jsou – to je v každém sportu, nevyhnu se ani rudnickému volejbalu. Někdo holt hraje ligu v Trutnově a někdo ligu v Lomnici nad Popelkou. Naopak to prostě nejde.“

Co je typické pro amatérský volejbal?

„Když se sejdou dvanáct týmů na Trutnovsku a hraje AVL turnajovým způsobem a Rudník, zastoupený v týmu Dobráci skončí na úžasné druhé místo. A mohl bych pokračovat ve výčtu výsledků. Neodpustím si jedině: když z deseti týmů na Liberecku Rudník (Kačáci) vyhraje B ligu!“

A volejbal v Rudníku – ročník 2012...

„Pátým rokem pořádáme Rudnický losovaný turnaj jednotlivců, jehož krása spočívá v tom, že do poslední chvíle nevíte, kdo bude váš spoluhráč a vznikají úžasné týmy hrající spolu poprvé a nejspíš naposledy. Třetím rokem je tu Rudnický 4+2 (smíšená družstva). To je doma a venku – nespočet turnajů jako příprava na další sezónu. Důležité je zúčastnit se, neuvěřitelné je vyhrát (jako v dubnu Míchačky ve Lhotě pod Libčany)...“

Je symbolické, že ohlédnutí za sportovní sezónou v Rudníku zakončil volejbalový lodivod a předseda celé TJ Jaroslav Koderič.

FOTBAL

Přípravka (mladší žáci) – Premiérový ročník měl zákonitě klady i zápory. Trenér Říša Diviš přes sliby nakonec zůstal na všechno kolem fotbalových začátečníků sám, když nenašel pomocníky ani mezi rodiči. Počty adeptů byly rozdílné a střídavé jako počasí. Ti nejšíkovnější si zahráli dokonce pár minut za žáky vyššího věku. Přípravka je spíše hra s míčem než „velká“ kopaná. Výbor oddílu ale má zájem kategorii udržet a realizační tým posílí.

Starší žáci – Vítěz okresního přeboru vloni se musel vyrovnat se silnějšími protivníky ve vyšší soutěži i s odchodem opor do dorostu. Podzimní začátek byl těžký a dosti výrazné prohry mohly vyvolávat vrásky až rozladění. Ne tak u trenérů (Gašpar, Čáp, později navíc Kobr). Kouč Pavel mi neustále opakoval: „Počkej, co budeme hrát na jaře. Já jim věřím!“ Dal jsem mu za pravdu. Koncem května smetli v mistrovském utkání Babi 7:0 a mohli jim dát klidně desítku. Je radost vidět žáky na tréninku, těšit se z jejich hry i výkonů v zápasech. Rostou nejen co do centimetrů, ale také fotbalového kumštu.

Dorost – Jako na houpačce – jednou dole, jednou nahoře. Jednou kompletní jedenáctka i s náhradníky, podruhé sestavu záplatují žáci. Dost mizerná účast na trénincích, minimální snaha dostat se do áčka, stále se měnící složení. Těžko se pracuje dvojici Hájiček-Moupic, když mají nějakou představu o složení týmu a rozestavení na hřišti a pak tahají hráčské legitimace k zápisu jako zajíce z klobouku. Další účinkování dorostu je na křižovatce a až vyjdou tyto noviny bude rozhodnuto o budoucnosti.

A mužstvo – Už pár let obehnaná písnička. Na podzim v I.b. třídě střídavé výkony, na jaře víceméně boj o záchranu. Kádr se příliš nemění (a stárne), posilou byl hostující střelec Havránek. Otazník zůstává nad postem trenéra, soutěž se dá hrát jen krátkodobě bez trenéra s licenci, bez tréninků s jasnou koncepcí a režimem. Také ve fotbale se všechno točí kolem peněz, kterých není nazbyt. Tak by pro začátek možná stačilo trochu více hráčské pokory a lásky k fotbalu.

FLORBAL

Skončili první (bejvávalo), tak raději – skončili nejdříve. Hostinnská florbalová liga (HFL) má za sebou další ročník. V městské sportovní hale v Hostinném se odehrávaly boje družstev i fanoušků. Zatímco rok předtím Team Rudník (dres zelený) vlétl do soutěže jako uragán – přišel, viděl a zvítězil (v základní soutěži i play-off), v sezóně 2011-12 to měl zákonitě těžší. Protivníci už věděli, s kým mají tu čest. Postup do závěrečných kol stál dost sil, nervů i peněz (pokuty, občerstvení), v play-off přišlo už ve čtvrtfinále nepříjemné vyřazení. Zase to byl FBT Trutnov, tedy stejný soupeř jako vloni ve finále. Tentokrát byli soupeři šťastnější. Všechna utkání byla vyrovnaná, rozhodovaly nájezdy, chyby (údajně i nepřízeň rozhodčích).

Příště jim to ale vrátíme – neslo se sborem už v šatně!

STOLNÍ TENIS

„Domáci“ stoly mají samozřejmě doma, ty sportovní v sále obecního úřadu. Hrají pinec, rozuměj ping-pong, úředně stolní tenis. Rudník má v regionálních soutěžích Trutnovska hned trojí zastoupení: A tým v přeboru 2. třídy, B tým v přeboru 3. třídy a starší žáky, veřejnost zve na tradiční vánoční turnaje (i neregistrovaných či příchozích). Hráčská základna není nejširší, mladí se musí přemlouvat až prosit. Výsledky v sezóně tomu odpovídaly, podobně jako konečné umístění. Áčko tajně myslelo na postup, ale třetí celek TJ Poříčí byl nad síly rudnických stolních tenistů, což sportovně přiznal i hráč a předseda oddílu Říša Toman. „Prohráli jsme s nimi hned dvakrát, u nich i doma a to nakonec rozhodlo. Druhé místo není špatné, ale...“ To běčko se umístilo v tabulce šesté, v polovině ročníku předposlední, výher bylo pramálo, porážek pochopitelně více. Jako když převrátíte přesýpací hodiny. Starší žáci se drželi velice dobře. Na druhé místo čekali na větší klopýtnutí lídra. Nepřišlo. Škoda. Na trénink zase přijdeme. Fajn.

Cyklosezóna 2012

Cyklo sezónu 2012 jsme začali společnou vyjíždkou již 18.3. na v.n.Les Království. Velká účast 14 lidí a najetých 64 km mě velice potěšila. Další neděli jsme strávili vyjíždkou do Miletína, kde jsme navštívili rodný dům K.J.Erbena a projeli jsme i naučnou stezku věnovanou jeho básním. Viděli jsme dřevěnou sochu Polednice jezdce na koni ze Zlatého kolovratu a další místa věnovaná jeho sbírce. Květen jsme zakončili výletem do Voletin u Trutnova do tkalcovského muzea. Tam jsme si vlastnoručně vyrobili provázek ze lnu technikou našich předků.

Jiří Svoboda

Poohlédnutí za zimní sezonou

I když je letošní zima již dávnou minulostí, dovolím si zhodnotit jako trenér, organizátor i závodník v jedné osobě činnost naší „závodní skupiny rudnických lyžařů“. Celkově letošní zima bude patřit po stránce sněhové i počtu akcí mezi velmi vydařené.

Příprava na zimu začala již v listopadu, kdy jsme kombinovali posilovnu a běhy v terénu. V prosinci jsme netrpělivě čekali na první sníh, který letos napadl až 16. prosince. Pak již začaly pravidelné tréninky a 3x týdně jsme lyžovali střídavě na Pomězkách, Černé hoře, Benecku a v oblíbených polských Jakušicích u Harachova.

cích u Harachova.

Na začátku ledna napadl dostatek sněhu i ve středních polohách, a tak jsme mohli využívat upravované tratě v Rudníku, Vrchlabí, Mladých Bukách i v Jilemnici.

Opravdu bylo z čeho vybírat a množství a kvalita lyžařských běžeckých tratí je každým rokem stále lepší a běžkování prožívá velký rozvoj.

Tradičně jsme se zúčastnili celého seriálu českých „laufů“ a postupně jsme byli na Jizerské 50, Jilemnické 50, Orlickém a Šumavském maratónu, Biegu Piastów a Krkonoské 70. Naši skupinu tvořilo 7 závodníků, z nejmladších to byli Tomáš Svoboda a Jan Petržela, velmi úspěšný bývá Tomáš Martinek a obdiv zasluhuje také nestárnoucí jubilant Vláda Srna.

Společné zážitky, pravidelný pohyb, napínavé mazání lyží a parta jsou pro nás důležitější než výsledky. Na druhou stranu adrenalin na startu, účast i několika tisíc stejně nadšených běžců vždy znamená velkou snahu a boj o co nejlepší čas a umístění podle svých možností. Jsou to pocity, které se snadno vysvětlit nedají – to si musí každý zkusit sám. Při plánování akcí jsme se domluvili, že bychom každý rok rádi zkusili jeden ze závodů tzv. série World Loppet, což jsou největší dálkové běhy. Letos volba padla na švýcarský Engadin maratón - 11.3. a nelitovali jsme. Nádherné počasí, skvělá organizace a příprava tratí, účast skoro 10 tisíc lyžařů nás nadchla. Trať 42 km bruslením vede po zamrzlých jezerech, projíždí se městečky i vesnicemi a všude Vás povzbuzují davy diváků. Zajímavostí je, že trať vede především po rovině širokým údolím, ale rozhodně to není odpočinek, protože se jede neobvykle rychlé tempo s velkým nasazením. A tak byl vyhlášený Engadin pro nás letos opravdovým zážitkem.

A jaké plány máme do další sezóny? Pravidelné vyjíždky na kolech, účast na závodech v orientáku a turistika po horách jsou nutností na udržení kondice. V zimě bychom rádi kromě tradičních akcí a závodů vyzkoušeli Karlův Běh v Krušných horách a nový závod Bobo loppet v Jizerském (90 km) - jako obdobu slavného Vasova běhu. Ze světových závodů letos plánujeme účast na König Ludwig laufe v Německu. Děkuje všem sponzorům

a kamarádům za pomoc a rádi mezi námi „šilenci“ přivítáme nové tváře.

Skol, Pavel Petržela

Co je a co bude

Námi upravená vyhlídka U Křížku našla své místo v srdcích našich občanů. Někteří pravidelně navštěvují toto jedno z nejhezčích míst v Rudníku. Chvályhodné je, že nedochází k poškozování sezení a okolí se udržuje v čistotě i díky vyrobenému odpadkovému koši panem Ladislavem Steklým. V některých ročních obdobích Vás přivítá i tradiční výzdoba a nápis malovaný na dřevě „Vitáme Vás U Křížku“ od paní Ivany Rudolfové.

V těsné blízkosti tohoto výjimečného místa se nachází poničený kamenný křížek, který bychom rádi za přispění obce Rudník, TJ – Ski Rudník, spolku německých starousedlíků, občanů a některé nadace či grantu obnovili, aby U Křížku bylo skutečně u křížku.

Je již téměř tradicí, že se během roku na tomto místě pořádá i několik veřejných akcí, které organizují místní spolky. Jednou z akcí bude další ročník oblíbeného „Indiánského bivaku“, který se koná 1.9 – 2.9.2012 od 15 hodin U Křížku. V indiánské vesnici u šamanského totému se bude opět hrát ochotnické divadlo pod širým nebem. Pro děti máme připraveno spoustu zajímavých soutěží a her, včetně indiánské noční steky za bizony. Rodiče s dětmi budou mít možnost přespat v tee-pee nebo ve vlastním stanu. Na otevřeném ohni připravíme pravé indiánské pochutiny. Doufejme, že nám velký manitu pošle hezké počasí.

Další již tradiční sportovní veřejnou akcí bude první víkend v říjnu „Rudnické vejšlap“.

Jiří Taclík

ZVEME

Indiánský bivak

U Křížku

1.-2. září 2012

[sobota - neděle]

Osvětová přednáška o poskytnutí první pomoci

Ve čtvrtek 5. dubna se uskutčnila přednáška o poskytnutí první pomoci s možností si vyzkoušet umělé dýchání a srdeční masáž. Přednášku vedla zkušená záchranářka Ilona Koderičová, které patří velké poděkování za skvěle připravenou přednášku. Žádné fráze z příručky, ale praktické rady od profesionálního záchranáře. Na závěr si mohlo 30 účastníků vyzkoušet vše, o čem se mluvilo na vlastní ruce. Proč ruce? Protože masáž srdce je o pevných a napnutých rukách s frekvencí stlačení hrudníku 100krát za minutu.

Na závěr bych si dovolil upozornit na skutečnost, že do příjezdu záchranné služby je každý občan České republiky starší 15 let, pokud tím neohrozí svoje zdraví či život, povinen poskytnout první pomoc dle svých možností a schopností. První pomoc nemusíme poskytnout, pouze pokud by bylo ohroženo zdraví zachránce (požár, úseky pod napětím apod.), či někoho jiného. **Neposkytnutí první pomoci je trestným činem, dle zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, stanoví v § 150 a § 151 sankce za neposkytnutí pomoci.**

Technika dýchání z plic do plic: nadechneme se, zkontrolujeme záklon hlavy, ucpejme postiženému nos, odtlačíme bradu a do jeho úst vydechneme. Máme-li ji k dispozici, použijeme resuscitační roušku. Objem vdechu by měl být takový, aby bylo zřetelně vidět zvedání hrudníku.

Technika nepřímé masáže srdce: Napjatýma rukama rytmicky stlačujeme hrudní kost uprostřed hrudníku (tj. asi mezi prsy) do hloubky cca 5 cm (u dospělého), frekvencí nejméně 100x za minutu (asi 2x za sekundu).

Jiří Stuchlík

ORIENTAČNÍM BĚŽCŮM POMALU KONČÍ JARNÍ ČÁST A PRO OSTATNÍ USPOŘÁDALI ZÁVOD V RUDNÍKU

Jarní část závodů v orientačním běhu začíná obvykle v půlce března a končí na začátku letních prázdnin. Letošní výsledky trutnovských běžců jsou slabší než v předchozích letech. Důvodem je přestup dvou vynikajících závodníků do větších klubů (Hradec Králové a Pardubice). Největší zásluhu na letošních úspěšných výsledcích mají Lenka Svobodová a Stanislava Kutáčková.

Lence se podařilo vyhrát oblastní mistrovství na krátké trati, ve sprintu pak byla druhá. Je stále v reprezentačním družstvu juniorů, v celorepublikovém žebříčku A je aktuálně na 3. místě. Jako jediná z trutnovského oddílu se zúčastnila MČR v nočním OB. Loni si z něj dovezla zlato v kategorii D16. Letos, již v kategorii D18, skončila na 4. místě. Lenka patří dlouhodobě mezi úspěšné běžkyně. Za své loňské výborné výsledky byla vyhlášena třetím nej-

lepším sportovcem Lokomotivy Trutnov. Spolu se svoji oddílovou kolegyní Terezou Koderičovou nás úspěšně reprezentovaly na Tiomile, což je prestižní závod štafet, konaný každý rok ve Švédsku.

O tom, že v tomto sportu nehraje věk žádnou roli, svědčí i výsledky veteránky Stáni Kutáčkové. Ta letos doslova válčuje své soupeřky v kategorii D65, což jsou ženy nad 65 let. Stáňa je dvojnásobnou oblastní mistryní na krátké trati a ve sprintu, a také medailistkou dalších oblastních závodů.

Trutnovský oddíl patří mezi aktivní také v organizování závodů. Ty letošní se konaly v Rudníku – Leopoldově. V jeden den se běžely hned dva závody, dopoledne zkrácená klasika a odpoledne doprovodný sprint. Běželo se na nové mapě Dlouhý les za účasti skoro 700 běžců, převážně z východočeské oblasti. Závody se velmi vydařily, organizace klapala a také počasí bylo nádherné. Většina účastníků odjžděla spokoje-

na a hodnocení našich závodů je zatím nejlepší ze všech, které se letos ve východočeské oblasti konaly. Nemalou zásluhu na tomto úspěchu mají také všichni dobrovolníci z Rudníku, kteří s přípravou závodů pomáhali.

Pořadatelé velmi děkují obecnímu úřadu za zapůjčení stanu, Farmě Rudník za perfektní přípravu shromaždiště, polesí Černý Důl za poskytnutí svého areálu v Leopoldově a místnímu Mysliveckému sdružení Rudník za pomoc při přípravě občerstvení.

Jana Ulehalová

<http://www.ltu-ob.cz/>

ŽIVOTNÍ JUBILEA

Červenec: Šrajzerová Marie, Bobočko Petr.

Srpen: Krejčířek Václav, Löbelová Renata, Motejlková Helena, Klimešová Helena, Běnová Augusta, Valentová Anna, Srnová Věra.

Září: Miča Ladislav, Lupínek Jiří, Bobovský Ladislav.

Všem jubilantům přejeme hodně zdraví, elánu a optimismu.

NAROZENÍ

Mariana Lejdarová, Tereza Holíková, Natálie Štěpová, Matěj Baláž

Vítáme Tě na svět.

SŇATEKUZAVŘELI

Marian Sybol a Iva Vašatová

ÚMRTÍ

Hudec Viliam, Kollárová Olga, Matoušková Marie, Motejlek Jiří, Piša Josef, Švehla Jaroslav, Krůlová Olga, Buch Štefan.

Zachovejme tichou vzpomínku.

Věra Prouzová, matrika

Dne 25. května uzavřeli na zámku v Rudníku sňatek Marian Sybol a Iva Vašatová

KALENDÁRIUM KULTURNÍCH, SPOLEČENSKÝCH A SPORTOVNÍCH AKCÍ NA ROK 2012

30. 6.–1. 7.	Hasičský den s noclehem v přírodě	SDH Arnultovice	
14. 7.	Den otců	Obec Rudník	soutěžní klání pro pány v netradičních disciplínách
srpen	Selská olympiáda	O.s. Domov - pro náš Rudník	
srpen	Den zvířat	Kynologická organizace Rudník	ukázky psích dovedností, folkový festival
1. –2. 9.	Indiánský bivak u křížku	TJ - Ski Rudník	pro děti
22. 9.	Hon na lišku pod Černou horou III	Silvie Kašparová	hubertská koňská jízda
28.–29. 9.	Svatováclavské slavnosti	Obec Rudník	jarmark, výstava, koncerty, mše
říjen	Drakiáda	TJ - Ski Rudník	
říjen	Halloween pro děti	SDH Arnultovice	
6. 10.	Rudnickej vejšlap	TJ - Ski Rudník	
listopad	Mikulášská besídka	SDH Arnultovice	
prosinec	Adventní koncert v kostele sv. Václava	O.s. Domov – pro náš Rudník	
prosinec	Vella 2012	TJ - Ski Rudník	turistický pochod
1. 12.	Mikulášská nadílka a rozsvícení vánočního stromu	Obec Rudník	besídka pro děti, program pro dospělé
31. 12.	Silvestrovské mazání	TJ - Ski Rudník	lyžařský nebo turistický pochod (od 11 hodin)
31. 12.	Rudník vítá nový rok	TJ - Ski Rudník	U Křížku (od 22 hodin)

Termíny a bližší informace k akcím najdete vždy na

www.rudnik.cz

PŘIPRAVUJEME:

SVATOVÁCLAVSKÉ SLAVNOSTI 2012

Vážení sousedé, bezpochyby největší společenskou událostí obce budou Svatováclavské slavnosti, které proběhnou v pátek a sobotu 28. a 29. září. Po loňských kladných ohlasech chystáme již od počátku roku program tak, aby byl zajímavý pro všechny generace, pro ty, kteří se chtějí bavit, ale i pro ty, kteří se touží dozvědět něco více o naší obci. V tuto chvíli můžeme prozradit, že Rudník opět navštíví šlechtic Hanibal z Valdštejna se svou družinou (a snad i se svou ženou), na podiu se vystřídá dechová hudba Jilemničanka, Big Band Dvorský, folková kapela Bejlí, ve večerních hodinách pak Traband, Lety Mimo a Benjaming Band. Nebudou chybět místní řemeslníci a zemědělci se svými výrobky, přednáška a výstava z historie obce, rozličné aktivity pro děti. V sobotu proběhne mše svatá v kostele sv. Václava a koncert, k vidění zde bude renesanční křtitelnice, nově zrestaurovaná i za Vašeho přispění. Již teď se těšíme na setkání a jsme otevření Vaším podnětům kdo nebo co by na Slavnostech nemělo chybět!

Za kulturní komisi
Olga Hájková